

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

Verordening (EG) nr. 2661/2000 van de Commissie van 5 december 2000 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	1
Verordening (EG) nr. 2662/2000 van de Commissie van 5 december 2000 tot vaststelling van de specifieke wisselkoers voor de vergoeding van de opslagkosten in de suikersector voor de maand november 2000	3
Verordening (EG) nr. 2663/2000 van de Commissie van 5 december 2000 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector slachtpluimvee	5
Verordening (EG) nr. 2664/2000 van de Commissie van 5 december 2000 tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van oovalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95	7
Verordening (EG) nr. 2665/2000 van de Commissie van 5 december 2000 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector varkensvlees	9

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Commissie

2000/760/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 30 mei 2000 betreffende steunmaatregelen van de Ierse autoriteiten om de situatie van veehouders wier productie schade heeft geleden door de ongunstige weersomstandigheden in de zomer en het najaar 1998, te verlichten** ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 1604)

11

2000/761/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 16 november 2000 tot specificering van projecten van gemeenschappelijk belang die in de sector van de Trans-Europese netwerken voor energie zijn aangegeven in Beschikking nr. 1254/96/EG van het Europees Parlement en de Raad** ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 2683)

22

2000/762/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 15 november 2000 betreffende een verplichte etiketteringsregeling voor rundvlees in Zweden** (kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 3297)

32

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

2000/763/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 15 november 2000 tot inwilliging van het verzoek van de Italiaanse Republiek inzake de termijn voor de vervroegde betaling van de steun aan verwerkers van industrietomaten** (*kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 3299*) 34

2000/764/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 29 november 2000 betreffende het testen van runderen op boviene spongiforme encefalopathie en tot wijziging van Beschikking 98/272/EG inzake epizoötiëbewaking ten aanzien van overdraagbare spongiforme encefalopathieën** ⁽¹⁾ (*kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 3684*) 35

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 2661/2000 VAN DE COMMISSIE
van 5 december 2000
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 6 december 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 december 2000.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 5 december 2000 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	113,8
	204	91,6
	999	102,7
0707 00 05	624	195,0
	999	195,0
0709 90 70	052	95,4
	204	42,3
	999	68,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	204	49,3
	388	37,2
	999	43,3
0805 20 10	052	77,1
	204	78,1
	999	77,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	66,6
	999	66,6
	052	71,6
0805 30 10	600	78,1
	999	74,8
	400	87,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	404	89,8
	999	88,7
	052	73,6
0808 20 50	064	55,8
	400	85,4
	720	129,7
	999	86,1

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2543/1999 van de Commissie (PB L 307 van 2.12.1999, blz. 46). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 2662/2000 VAN DE COMMISSIE**van 5 december 2000****tot vaststelling van de specifieke wisselkoers voor de vergoeding van de opslagkosten in de suikersector voor de maand november 2000**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1527/2000 van de Commissie ⁽²⁾,Gelet op Verordening (EG) nr. 2799/98 van de Raad van 15 december 1998 tot vaststelling van het agromonetaire stelsel voor de euro ⁽³⁾,Gelet op Verordening (EEG) nr. 1713/93 van de Commissie van 30 juli 1993 tot vaststelling van bijzondere voorschriften voor de toepassing van de landbouwomrekeningskoers in de suikersector ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1642/1999 ⁽⁵⁾, en met name op artikel 1, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 1, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1713/93 bepaalt dat de in artikel 8 van Verordening (EG) nr. 2038/1999 bedoelde vergoeding van de opslagkosten in nationale valuta wordt omgerekend aan de hand van een specifieke landbouwomrekeningskoers die gelijk is aan het pro rata temporis berekende gemiddelde van de landbouwomrekeningskoersen in de maand van opslag. Deze specifieke landbouwomrekeningskoers moet elke maand voor de voorafgaande maand worden vastgesteld.

Evenwel dient, in verband met de invoering van het agromonetaire stelsel voor de euro per 1 januari 1999, voor de met ingang van die datum geldende vergoedingen de specifieke wisselkoers alleen te worden vastgesteld voor de omrekening tussen de euro en de nationale valuta's van de lidstaten die de eenheidsmunt niet hebben aangenomen.

- (2) De specifieke wisselkoers voor de omrekening van de vergoeding van de opslagkosten in nationale valuta wordt op grond van bovengenoemde bepalingen voor de maand november 2000 vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De specifieke wisselkoers voor de omrekening van de in artikel 8 van Verordening (EG) nr. 2038/1999 bedoelde vergoeding van de opslagkosten in nationale valuta wordt voor de maand november 2000 vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 6 december 2000.

Zij is van toepassing met ingang van 1 november 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 december 2000.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 59.

⁽³⁾ PB L 349 van 24.12.1998, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 159 van 1.7.1993, blz. 94.

⁽⁵⁾ PB L 195 van 28.7.1999, blz. 3.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 5 december 2000 tot vaststelling van de specifieke wisselkoers voor de vergoeding van de opslagkosten in de suikersector voor de maand november 2000

Specifieke wisselkoers		
1 EUR =	7,45593	Deense kroon
	340,119	Griekse drachme
	8,61996	Zweedse kroon
	0,599653	Pond sterling

VERORDENING (EG) Nr. 2663/2000 VAN DE COMMISSIE
van 5 december 2000
tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector slachtpluimvee

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2777/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector slachtpluimvee ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2916/95 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 8, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2777/75 kan het verschil tussen de prijzen op de wereldmarkt en in de Gemeenschap van de producten genoemd in artikel 1, lid 1, van deze verordening overbrugd worden door een restitutie bij uitvoer.
- (2) De toepassing van deze regels en criteria op de huidige marktsituatie in de sector slachtpluimvee leidt tot de vaststelling van een restitutiebedrag waardoor de Gemeenschap aan de internationale handel kan deel-

nemen en waarbij ook rekening gehouden wordt met de aard van de uitvoer van deze producten alsmede met hun huidige belang.

- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De lijst van producten bij uitvoer waarvan de in artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2777/75 bedoelde restitutie wordt toegekend, alsmede de bedragen van deze restituties, worden vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 6 december 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 december 2000.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 77.

⁽²⁾ PB L 305 van 19.12.1995, blz. 49.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 5 december 2000 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector slachtpluimvee

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
0105 11 11 9000	A02	EUR/100 stuks	1,20
0105 11 19 9000	A02	EUR/100 stuks	1,20
0105 11 91 9000	A02	EUR/100 stuks	1,20
0105 11 99 9000	A02	EUR/100 stuks	1,20
0105 12 00 9000	A02	EUR/100 stuks	2,60
0105 19 20 9000	A02	EUR/100 stuks	2,60
0207 12 10 9900	V01	EUR/100 kg	20,00
0207 12 90 9190	V01	EUR/100 kg	20,00
0207 12 90 9990	V01	EUR/100 kg	20,00

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2543/1999 van de Commissie (PB L 307 van 2.12.1999, blz. 46).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

V01 Uitvoer naar Angola, Saudi-Arabië, Koeweit, Bahrein, Qatar, Oman, de Verenigde Arabische Emiraten, Jordanië, Jemen, Libanon, Irak en Iran.

VERORDENING (EG) Nr. 2664/2000 VAN DE COMMISSIE**van 5 december 2000****tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1516/96 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 4,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2777/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector slachtpluimvee ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2916/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, en met name op artikel 5, lid 4,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2783/75 van de Raad van 29 oktober 1975 betreffende een gemeenschappelijke regeling van het handelsverkeer voor ovoalbumine en lactoalbumine ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2916/95, en met name op artikel 3, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1484/95 van de Commissie ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2245/2000 ⁽⁷⁾, zijn de uitvoeringsbepalingen van de regeling voor de toepassing van de aanvullende invoerrechten en de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovoalbumine, vastgesteld.

- (2) Uit een regelmatige controle van gegevens waarvan wordt uitgegaan bij de vaststelling van de representatieve prijzen voor de producten van de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovoalbumine, blijkt dat de representatieve prijzen voor de invoer van bepaalde producten moeten worden gewijzigd, met inachtneming van de naar gelang van de oorsprong optredende prijsverschillen. Derhalve moeten de representatieve prijzen voor die producten worden gepubliceerd.

- (3) Deze wijziging, gezien de marktsituatie, moet zo spoedig mogelijk worden toegepast.

- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1484/95 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 6 december 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 december 2000.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 49.

⁽²⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 99.

⁽³⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 77.

⁽⁴⁾ PB L 305 van 19.12.1995, blz. 49.

⁽⁵⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 104.

⁽⁶⁾ PB L 145 van 29.6.1995, blz. 47.

⁽⁷⁾ PB L 257 van 11.10.2000, blz. 13.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 5 december 2000 tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95

„BIJLAGE I

GN-code	Omschrijving	Representatieve prijs (in EUR/ 100 kg)	Zekerheid zoals bedoeld in artikel 3, lid 3 (in EUR/ 100 kg)	Oorsprong (¹⁾)
0207 14 10	Delen zonder been, van hanen of van kippen, bevroren	261,7	12	01
		270,0	9	02
		292,3	2	03
0207 14 70	Andere delen van kippen, bevroren	245,8	12	01
1602 32 11	Bereidingen, niet gekookt en niet gebakken, van hanen of van kippen	263,3	7	01

(¹) Verklaring van de code:

- 01 Brazilië
- 02 Thailand
- 03 Argentinië.”

VERORDENING (EG) Nr. 2665/2000 VAN DE COMMISSIE
van 5 december 2000
tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector varkensvlees

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2759/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector varkensvlees ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1365/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In de zin van artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 2759/75 kan het verschil tussen de prijs van de producten, bedoeld in artikel 1, lid 1, van de genoemde verordening, op de wereldmarkt en in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Voor de toepassing van deze regelen en criteria op de huidige marktsituatie in de sector varkensvlees wordt de restitutie als volgt vastgesteld.
- (3) Het is dienstig voor de producten van GN-code 0210 19 81 de restitutie vast te stellen op een bedrag dat enerzijds rekening houdt met de kwaliteitskenmerken van de onder deze code vallende producten en anderzijds met de te verwachten ontwikkeling van de productiekosten op de wereldmarkt. Het is evenwel dienstig voor bepaalde specifiek Italiaanse producten van GN-code 0210 19 81 de handhaving van de deelname van de Gemeenschap in de internationale handel te verzekeren.
- (4) Op grond van de mededingingsvoorwaarden in bepaalde derde landen, die traditioneel de belangrijkste invoerlanden zijn van de producten van de GN-codes 1601 00 en 1602, is het dienstig voor deze producten een bedrag vast te stellen dat rekening houdt met deze voorwaarden. Het is evenwel dienstig ervoor te zorgen dat de restitutie slechts wordt toegekend op het nettogewicht van eetbare stoffen, met uitzondering van het gewicht

van beenderen, welke eventueel in deze bereidingen voorkomen.

- (5) Krachtens artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 2759/75 kunnen de situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten het noodzakelijk maken dat voor de producten als bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2759/75 naar gelang van hun bestemming een verschillend restitutiebedrag wordt vastgesteld.
- (6) Bij de vaststelling van de restituties moet rekening worden gehouden met de wijzigingen in de restitutenomenclatuur die is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2425/2000 ⁽⁴⁾.
- (7) Het is wenselijk de toekenning van de restituties te beperken tot de producten die binnen de Gemeenschap vrij in het verkeer kunnen worden gebracht. Derhalve dient te worden bepaald dat de producten, om voor een restitutie in aanmerking te kunnen komen, moeten zijn voorzien van het keurmerk zoals voorgeschreven bij respectievelijk Richtlijn 64/433/EEG van de Raad ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/23/EG ⁽⁶⁾, Richtlijn 94/65/EG van de Raad ⁽⁷⁾ en Richtlijn 77/99/EEG van de Raad ⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/76/EG ⁽⁹⁾.
- (8) Het Comité van beheer voor varkensvlees heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De lijst van de producten waarvoor bij de uitvoer de restitutie wordt verleend als bedoeld in artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 2759/75, alsmede de bedragen van deze restitutie, worden vastgesteld in de bijlage.

De producten moeten voldoen aan de respectieve voorschriften inzake het aanbrengen van het keurmerk zoals vastgesteld in:

- bijlage I, hoofdstuk XI, bij Richtlijn 64/433/EEG,
- bijlage I, hoofdstuk VI, bij Richtlijn 94/65/EG,
- bijlage B, hoofdstuk VI, bij Richtlijn 77/99/EEG.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 6 december 2000.

⁽³⁾ PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 279 van 1.11.2000, blz. 14.

⁽⁵⁾ PB 121 van 29.7.1964, blz. 2012/64.

⁽⁶⁾ PB L 243 van 11.10.1995, blz. 7.

⁽⁷⁾ PB L 368 van 31.12.1994, blz. 10.

⁽⁸⁾ PB L 26 van 31.1.1977, blz. 85.

⁽⁹⁾ PB L 10 van 16.1.1998, blz. 25.

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 156 van 29.6.2000, blz. 5.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 december 2000.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 5 december 2000 tot wijziging van de restituties bij uitvoer in de sector varkensvlees

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
0210 11 31 9110	P03	EUR/100 kg	65,00
0210 11 31 9910	P03	EUR/100 kg	65,00
0210 12 19 9100	P03	EUR/100 kg	14,00
0210 19 81 9100	P03	EUR/100 kg	68,00
0210 19 81 9300	P03	EUR/100 kg	55,00
1601 00 91 9000	P03	EUR/100 kg	—
1601 00 99 9110	P03	EUR/100 kg	15,00
1602 41 10 9210	P03	EUR/100 kg	45,00
1602 42 10 9210	P03	EUR/100 kg	24,00
1602 49 19 9120	P03	EUR/100 kg	15,00

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2543/1999 van de Commissie (PB L 307 van 2.12.1999, blz. 46).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

P03 Alle bestemmingen met uitzondering van de Tsjechische Republiek, Slowakije, Hongarije, Bulgarije, Letland, Estland.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 30 mei 2000

betreffende steunmaatregelen van de Ierse autoriteiten om de situatie van veehouders wier productie schade heeft geleden door de ongunstige weersomstandigheden in de zomer en het najaar 1998, te verlichten

(kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 1604)

(Slechts de tekst in de Engelse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2000/760/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2467/98 van de Raad van 3 november 1998 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector schapen- en geitenvlees⁽¹⁾, en met name op artikel 22,

Na de belanghebbenden overeenkomstig bovengenoemde bepaling te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

- (1) Ierland heeft overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag, op 2 december 1998, in antwoord op een brief van de Commissie van 26 november 1998 waarin deze om informatie verzocht over een regeling waarvan de Commissie kennis had gekregen via voor iedereen beschikbare informatie, een steunmaatregel (aanvullende steunmaatregel voor ooien) aangemeld. Deze maatregel is op 9 december 1998 geregistreerd als steunmaatregel van de staten N 678/98.
- (2) Bij brieven van 12 februari 1999 en 14 april 1999 hebben de Ierse autoriteiten aanvullende informatie verstrekt over deze steunregeling. In hun brief van 12 februari 1999 bevestigden zij dat de maatregel ten

uitvoer was gelegd voordat de Commissie haar opmerkingen overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag had gemaakt. De steunmaatregel is daarom onder nr. NN 23/99 overgebracht naar het register van de niet-aangemelde steunmaatregelen.

- (3) Bij brief van 11 februari 1999, geregistreerd op 18 februari 1999, hebben de Ierse autoriteiten, overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag, een andere steunregeling met de titel „Steunregeling in verband met het verlies aan wintervoer” (februari 1999) aangemeld. Bij brief van 29 april 1999, geregistreerd op 3 mei 1999, is aanvullende informatie verstrekt. In deze brief bevestigden de Ierse autoriteiten dat de steun ten uitvoer was gelegd. De steun is daarom onder nr. NN 79/99 overgebracht naar het register van niet-aangemelde steunmaatregelen.
- (4) Aangezien beide maatregelen voorzagen in de toekenning van steun aan Ierse veehouders om verliezen als gevolg van de ongunstige weersomstandigheden in de zomer en het najaar van 1998 te compenseren en daar sommige producenten voor beide maatregelen in aanmerking bleken te komen, achtte de Commissie het wenselijk de twee dossiers samen te behandelen, in het kader van één enkele procedure. Bij brief van 30 juli 1999 deelde de Commissie Ierland mee dat ze besloten had geen bezwaar te maken tegen de aanvullende steunmaatregel wintervoer, die de eerste submaatregel van de aanvullende steunmaatregel voor ooien (NN 23/99) is,

⁽¹⁾ PB L 312 van 20.11.1998, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 280 van 2.10.1999, blz. 12.

en tegen de aanvullende steun voor bepaalde begunstigden waarin was voorzien bij maatregel N 605/98, de tweede submaatregel van de steunregeling in verband met het verlies aan wintervoer (steunmaatregel NN 79/99).

- (5) In dezelfde brief deelde de Commissie de Ierse autoriteiten evenwel mee dat zij besloten had de formele onderzoeksprocedure van artikel 88, lid 2, van het Verdrag in te leiden ten aanzien van de tweede submaatregel (de ooiopremie) van de aanvullende steunmaatregel voor ooien (NN 23/99) en tegen de eerste submaatregel (nieuwe begunstigden) en de derde maatregel (speciaal voederschadefonds) van de steunregeling in verband met het verlies aan wintervoer. De procedure gold ook voor bepaalde begunstigden van de tweede submaatregel (aanvullende steun aan begunstigden van steunmaatregel N 605/98), omdat deze submaatregel ook betrekking had op zoogkoeien en kleine melkveehouderijen (NN 79/99).
- (6) De beschikking tot inleiding van de procedure is bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽³⁾. De Commissie heeft de belanghebbenden uitgenodigd hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregel kenbaar te maken.
- (7) De Ierse autoriteiten hebben hun opmerkingen over de door de Commissie gestelde vragen meegedeeld in hun brief van 3 september 1999, geregistreerd op 6 september 1999.
- (8) Op 20 en 27 september 1999 hebben bilaterale vergaderingen plaatsgevonden tussen de Ierse autoriteiten en vertegenwoordigers van de Commissie.
- (9) Aanvullende informatie betreffende het speciale voederschadefonds en de ooiopremie is verstrekt bij brieven van 13 oktober 1999 (geregistreerd op 14 oktober 1999) en 3 januari 2000 (geregistreerd op 6 januari 2000).

II. BESCHRIJVING

NN 23/99 — AANVULLENDE STEUNMAATREGEL VOOR OOIEN

- (10) De aangemelde steunmaatregel bestond uit twee afzonderlijke maatregelen in de sector schapenvlees, de aanvullende steunmaatregel wintervoer en de ooiopremie. Daar de aanvullende steunmaatregel wintervoer reeds door de Commissie is goedgekeurd, hebben de beschrijving en de evaluatie alleen betrekking op de ooiopremie.
- (11) In hun aanmelding lichtten de Ierse autoriteiten de economische redenen toe voor hun beslissing tot invoering van een regeling voor het opruimen van ooien die normaal een te geringe handelswaarde zouden hebben gehad om aan slachthuizen te worden verkocht.
- (12) In het najaar 1998 leidde de beschikbaarheid van varkens-, kippen- en rundvlees tegen concurrerende prijzen tot een sterke daling van de afzet van lamsvlees op de voornaamse Europese markten. Dit verschijnsel was vooral voelbaar in Ierland omdat dit land zo sterk

afhankelijk is van uitvoer, omdat tot 75 % van de productie wordt uitgevoerd. Voor 1998 als geheel lag de gemiddelde prijs van lammeren in Ierland 19 % onder die in het jaar ervoor.

- (13) De situatie werd kritiek halverwege het najaar, toen de lammerenverwerkende bedrijven weigerden nog uitstootooien of lichte berglammeren aan te nemen zelfs van hun traditionele plaatselijke leveranciers. Bovendien leidde in het groeiseizoen 1998 het erg natte weer en een aantal uren zonneshijn dat onder het gemiddelde lag tot moeilijkheden om voldoende wintervoer voor de dieren te oogsten. In bepaalde gebieden, inzonderheid op veengronden of zware kleigronden, was de situatie kritiek en de omstandigheden waren zo slecht dat een groot deel van het wintervoer als gevolg van de bodemgesteldheid niet kon worden geoogst.
- (14) De landbouwers die gebruikmaken van gemeenschapsgronden, waarvoor geen enkele individuele eigenaar maatregelen neemt om de kwetsbare weidegronden te beschermen, werden geacht gevaar te lopen indien er een voedertekort zou ontstaan. Men maakte zich vooral zorgen over het welzijn van de schapen op deze weidegronden, omdat producenten met uitstootooien die niet zouden kunnen worden geslacht, geen andere keuze hadden dan deze dieren terug te brengen naar een reeds verzwaakt milieu, waar de grasvoorziening onvoldoende was om in de behoeften te voorzien. De regeling was later beperkt tot houders van bergschapen in de aangewezen gebieden, namelijk gemeenschapsgronden op bergachtig terrein in zes graafschappen in het westen van Ierland ⁽⁴⁾. De totale uitgaven voor de regeling bedroegen ongeveer 1 miljoen IEP (1,27 miljoen EUR).
- (15) De regeling voorzag in het beschikbaar stellen van slachtcapaciteit om ongeveer 100 000 uitstootooien afkomstig van gemeenschapsgronden in bergstreken in zes westelijke graafschappen van Ierland te slachten. Het ministerie van Landbouw en Voedselvoorziening heeft steun verleend aan schapenslachthuizen die slachtcapaciteit ter beschikking stelden voor twee soorten ooien waarvan de handelswaarde ontoereikend zou zijn geweest om de slacht- en behandelingskosten te dekken. Er werd alleen bijstand verleend voor het opruimen van ooien in de maanden november en december 1998. Ongeveer twaalf slachthuizen hebben aan de regeling deelgenomen. Het was de directie van het slachthuis die kon beslissen of ze al dan niet aan de regeling deelnam. De steun bedroeg:
 - 10 IEP (12,7 EUR) voor slachtdieren die geen enkele handelswaarde hadden;
 - 3 IEP (3,8 EUR) voor ooien die geschikt waren om te worden uitgebeend („boner ewes”) waarvoor de bedrijven nog een kleine opbrengst konden halen uit het vlees dat werd gerecupereerd.
- (16) Elke producent kon 30 % van zijn individuele ooiquotum laten slachten. De producenten mochten zelf kiezen welke ooien in hun beslag zij wilden laten slachten.

⁽³⁾ Zie voetnoot 2.

⁽⁴⁾ Donegal, Sligo, Leitrim, Mayo, Galway en Kerry.

- (17) Volgens de brief van de Ierse autoriteiten van 14 april 1999 konden door de vleesbedrijven 35 300 „boner ewes” worden geslacht dankzij het steunbedrag van 3 IEP per dier. Dit bedrag dekte de kosten voor het opruimen van ingewanden en koppen, die als „gespecificeerd risicomateriaal (SRM)” werden beschouwd in een erkend destructiebedrijf, alsmede de kosten voor het opruimen van de huiden. Deze kosten worden normaal door het vleesbedrijf gedragen en worden inderdaad aan de producent doorberekend in de vorm van een korting op de prijs van het lam. Over de prijs die voor de betrokken dieren moest worden betaald, werd onderhandeld tussen de producent en het bedrijf, en volgens de Ierse autoriteiten zijn slechts symbolische bedragen betaald.
- (18) Vlees van dieren die in het kader van deze regeling door vleesbedrijven werden aangekocht, is voor menselijke consumptie verkocht voorzover het voldeed aan de normale voorwaarden inzake gezondheid, hygiëne en veiligheid, die gelden voor al het vlees dat door deze bedrijven wordt geproduceerd. Het belangrijkste afzetkanaal van „boner ewes” is levering aan de restauratiesector. Dit vlees is geschikt voor gebruik als burgers, kebabs, exotische gerechten, enz. De maatregel leverde in totaal 150 ton vlees op en dit vlees is in december 1998 verkocht via plaatselijke feestmaaltijdbedrijven.
- (19) De aan de bedrijven betaalde steun diende de kosten voor het slachten, de verwerking en de behandeling van het dier te dekken. Daar de betrokken dieren meer dan een jaar oud waren, waren er aanzienlijke kosten voor het opruimen van gespecificeerd risicomateriaal. De bedrijven kregen de opdracht om, voor karkassen die volledig werden afgekeurd, teneinde het risico voor de menselijke voeding zoveel mogelijk te beperken, het hele karkas als gespecificeerd risicomateriaal op te ruimen. De door het ministerie toegekende bijdrage was bedoeld om alle kosten voor de afgekeurde oien te dekken, maar, voor de tweede categorie dieren, de „boner ewes”, zou de bijdrage van het ministerie de betrokken kosten slechts ten dele dekken. Het saldo moest door de producent worden voldaan met de opbrengst van het karkasvlees.
- (20) Na de meegedeelde informatie te hebben bestudeerd, betwijfelt de Commissie of artikel 87, lid 2, onder b), op grond waarvan de lidstaten steun tot herstel van schade als gevolg van buitengewone gebeurtenissen mogen toekennen, in dit geval van toepassing is. Met de maatregel blijken namelijk problemen te worden verholpen die te wijten zijn aan de economische recessie in de sector en hij lijkt dus geen passende reactie op een probleem in verband met wintervoer dat is veroorzaakt door uitzonderlijk ongunstige weersomstandigheden.
- (21) Bovendien ziet het er naar uit dat de Ierse autoriteiten, door toe te staan dat het van „boner ewes” verkregen vlees verkocht werd voor menselijke consumptie, en aldus op de markt een concurrerend product was voor het andere vlees, waarvan de slachtkosten niet voor steun in aanmerking kwamen, hebben nagelaten ervoor te zorgen dat de maatregel de concurrentie zo weinig mogelijk beïnvloedt.
- (22) Ten slotte vroeg de Commissie zich af of de oopremieregeling wel verenigbaar was met de gemeenschappelijke marktordening voor schapenvlees. De Ierse maatregel had kunnen worden beschouwd als een alternatieve interventieregeling die de regeling van de gemeenschappelijke marktordening zou kunnen doorkruisen. Als deze twijfels zouden zijn bevestigd, zou de steun strijdig zijn met het Verdrag.
- NN 79/99 — STEUNREGELING IN VERBAND MET HET VERLIES AAN WINTERVOER
- (23) Deze regeling omvat drie submaatregelen die bestemd zijn voor verschillende doelgroepen. Alleen de tweede submaatregel, die voorzag in aanvullende steun voor de begunstigden van maatregel N 605/98, is tot dusver door de Commissie goedgekeurd, voorzover hij betrekking heeft op steun voor schapenhouders die voor de submaatregel in aanmerking komen. De procedure was ingeleid ten aanzien van submaatregel 1 (nieuwe begunstigden), submaatregel 3 (speciaal voederschadefonds) (Special Fodder Hardship Fund) en een deel van de begunstigden van submaatregel 2 (aanvullende steun). Voor submaatregelen 1 en 2 is in totaal 25,4 miljoen EUR uitgetrokken, en voor submaatregel 3 635 000 EUR.

Nieuwe begunstigden

- (24) Door de steun uit hoofde van deze maatregel werd de toepassing van maatregel N 605/98 uitgebreid tot landbouwers die wintervoerverliezen hadden geleden maar geen steun hadden ontvangen in het kader van maatregel N 605/98, omdat ze niet gevestigd waren in de probleemgebieden die als ergst getroffen gebieden waren aangemerkt in de door de Advisory Training and Research Body (Teagasc) in september 1998 uitgevoerde bestandsopname. In hun aanmelding van de N 605/98-regeling waren de Ierse autoriteiten ervan uitgegaan dat, hoewel alle bedrijven in de probleemgebieden door het natte weer waren getroffen, de landbouwers in de gebieden die niet als „ernstig getroffen” waren aangemerkt, beter in staat waren hun verliezen te boven te komen. In een later opgesteld Teagasc-verslag van januari 1999 bleek evenwel dat de situatie in de probleemgebieden aanzienlijk was verslechterd en de Ierse autoriteiten hadden daarom besloten ook producenten die waren gevestigd in gebieden die oorspronkelijk geacht werden minder ernstig te zijn getroffen, voor de steun in aanmerking te laten komen.
- (25) De steunbedragen waren dezelfde als die voor maatregel N 605/98. Voor schapenhouders met bergschapen bedroegen ze 5,08 EUR (4 IEP) per ooi of eenjarig schaap tot maximaal 75 dieren, voor zoogkoehouders 50,79 EUR (40 IEP) per zoogkoe tot een bedrag van maximaal 380 EUR (300 IEP), wat overeenkomt met 7,5 koeien, en voor kleinschalige melkveehouders (< 35 000 gallons melkquotum) op 38,01 EUR (30 IEP) per 1 000 gallons melk tot maximaal 10 000 gallons. Meer dan 40 000 landbouwers bevonden zich in deze categorie.

(26) De Commissie had de formele onderzoeksprocedure ingeleid ten aanzien van deze maatregel omdat zij betwijfelde dat alle begunstigden van deze submaatregel extensieve landbouwmethoden toepasten. Intensieve landbouwmethoden zou betekenen dat de landbouwers in ruime mate gebruik zouden hebben kunnen maken van aangekocht ruwvoer en diervoeders en dat ze bijgevolg minder zouden hebben geleden van wintervoer-verliezen als gevolg van het slechte weer.

Aanvullende steun aan begunstigden van maatregel N 605/98

(27) Omdat de landbouwers die reeds steun hadden gekregen in het kader van maatregel N 605/98 in de ergst getroffen gebieden waren gevestigd, werd hen een aanvullende steun van 50 % verleend. Het landbouwin-spectoraat van het ministerie stelde in samenwerking met plaatselijke Teagasc-ambtenaren de lijst van de ergst getroffen gebieden in elke afdeling van een kiesdistrict (District Electoral Division (DED)) op. Deze categorie omvatte 45 000 landbouwers.

(28) De aanvullende premies en de daaruit voortvloeiende totale premies waren als volgt:

- 2,5 EUR per ooi of jaarling tot maximaal 75 dieren, voor schapenhouders met bergooien, waardoor het totale steunbedrag uitkomt op 7,5 EUR per dier,
- 25,4 EUR per zoogkoe tot maximaal 7,5 koeien voor zoogkoeienhouders, waardoor de totale steun uitkomt op 76,19 EUR per dier,
- 19 EUR per 1 000 gallons voor maximaal 10 000 gallons, voor kleine melkveehouders, waardoor de totale steun uitkomt op 57 EUR per 1 000 gallons.

(29) Vanaf haar eerste evaluatie had de Commissie geconcludeerd dat er geen gevaar voor overcompensatie was in het geval van de schapenproducenten, daar was vastgesteld dat de extra kosten van aangekocht voer om de schapen en de jaarlingen in de winter door te houden gemiddeld 29,20 EUR (23 IEP) per ooi bedroegen, terwijl het totaal van de premie 20,32 EUR (4 IEP + 10 IEP + 2 IEP) bedroeg.

(30) De grootste groep van begunstigden waren de producenten van zoogkoeien, daar verwacht werd dat 80 % van de steun naar hen zou gaan. Daar de kosten voor voeder per koe in de winter in Ierland 152 EUR bedroegen, komt een totaal steunbedrag van 76 EUR overeen met een steunpercentage van 50 %. Indien men aanneemt dat de producenten van zoogkoeien in normale jaren geen voer aankopen — de Ierse autoriteiten hebben dit in hun brief van 29 oktober 1998 in het kader van steunmaatregel N 605/98 bevestigd — zouden zij dus, opdat er geen sprake zou zijn van overcompensatie, een verlies aan wintervoer van 50 % of meer moeten hebben gehad.

(31) Volgens de Ierse autoriteiten (punt 3 van de brief van 29 april 1999) bedroegen de werkelijke verliezen aan wintervoer aanzienlijk meer dan oorspronkelijk in de Teagasc-rapporten van september 1998 en januari 1999 was geraamd, en waarin sprake was van verliezen tussen 20 % en 50 % van de normale wintervoerproductie. Bovendien zou ook een veiligheidsmechanisme worden toegepast, dat erin bestond de vergoeding te betalen

voor maximaal 7,5 koe-eenheden terwijl het gemiddelde zoogkoeienbeslag in Ierland uit meer dan 12 koeien bestaat. De Ierse autoriteiten waren daarom van oordeel dat er geen sprake kon zijn van overcompensatie.

(32) De Ierse autoriteiten hadden evenwel geen sluitende bewijzen voorgelegd om aan te tonen dat het gemiddelde verlies aan wintervoer van de producenten 50 % of meer bedroeg. In het Teagasc-rapport van januari 1999 waarnaar zij verwezen is er sprake van verliezen van 20 % tot 50 %. Daar de overeenstemming tussen verliezen en compensatie nog niet op bevredigende wijze was aangetoond, zag de Commissie zich genoodzaakt te betwijfelen of de maatregel op grond van artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kon worden beschouwd.

(33) In dezelfde context verzocht de Commissie de Ierse autoriteiten ook meer uitleg te willen verstrekken over het in punt 3 van hun brief van 29 april 1999 aangevoerde argument dat de landbouwers met zoogkoeien ook verliezen zouden hebben geleden aan weidegronden en voeder, niet alleen voor hun koeien maar ook voor de afstammelingen van deze koeien, en dat derhalve ook deze jonge dieren voor de vergoeding in aanmerking moesten worden genomen. Op het eerste gezicht lijkt deze benadering niet te rijmen met het idee van vergoeding van verliezen bij de voederproductie, daar voor de berekening van de verliezen niet zou worden uitgegaan van de voederproductie in normale jaren maar van het huidige aantal dieren van het beslag en van hun voederbehoefte. Met een dergelijke benadering zou het mogelijk zijn steun te verlenen om de dagelijkse uitgaven van de producent te verlichten en dit zou onverenigbaar zijn met het principe dat aan de basis ligt van artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag.

Het speciaal voederschadefonds

(34) Bovendien is een speciaal voederschadefonds (Special Fodder Hardship Fund (SFHF)) opgericht ten behoeve van een klein aantal producenten dat in 1998 niet voor steun in aanmerking kwam en evenmin aanspraak kon maken op steun in het kader van de eerste steunmaatregel (zie punt II.2.1) van de onderhavige regeling. Het was de bedoeling steun toe te kennen aan landbouwers die voor hun inkomen vrijwel volledig afhankelijk waren van een klein gezinsbedrijf. Elke aanvrager moest aantonen dat hij een ernstig voedertekort had en dit moest door een Teagasc-consulent worden bevestigd. Landbouwers kwamen slechts voor de steun in aanmerking indien het voedertekort in vergelijking met de hoeveelheden die nodig waren om het beslag door te houden totdat de dieren in het voorjaar op de weiden konden worden gelaten meer dan 50 % bedroeg en indien ze ook aan andere criteria voldeden.

(35) In een brief van 29 april 1999 hadden de Ierse autoriteiten ook de andere voorwaarden voor de toekenning van steun uit het speciaal voederschadefonds (SFHF) beschreven. Uit de statuten van het SFHF bleek niet dat de in het kader van de maatregel verleende steun was onderworpen aan bepaalde voorwaarden of in verhouding moest staan tot de verliezen aan wintervoer als gevolg van het natte weer.

- (36) De Commissie was daarom van oordeel dat deze maatregel steun voor de bedrijfsvoering kon zijn, die als onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt moest worden beschouwd. Artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag leek in dit geval niet van toepassing.

III. OPMERKINGEN VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN

- (37) Na de bekendmaking in het Publicatieblad van de uitnodiging om opmerkingen te maken heeft de Commissie geen opmerkingen van belanghebbenden ontvangen.

IV. OPMERKINGEN VAN IERLAND

NN 23/99 — AANVULLENDE STEUNMAATREGEL VOOR OOIEN

- (38) De Ierse autoriteiten vestigen er de aandacht op dat het vooral de lage vleesopbrengst en de slechte kwaliteit waren die de vleesbedrijven ervan weerhielden uitstootooien aan te kopen, en niet zozeer de marktfactoren. Deze bewering werd gestaafd aan de hand van de gegevens betreffende winst- en verliesrekening van de deelnemende slachthuizen voor de maatregel in 1998, die moet worden vergeleken met de winst- en verliesrekening voor uitstootooien in goede conditie in normale jaren.
- (39) Voor de slachthuizen die eind 1998 aan de regeling deelnamen was de volgende specificering van kosten en opbrengsten verstrekt (de bedragen zijn uitgedrukt in Ierse ponden per dier). De cijfers zijn afkomstig van de Irish Meat Association en zijn door de Ierse autoriteiten geverifieerd.

Voor de ooiën die moesten worden geslacht:

Kosten:

Vervoer:	1 IEP
Opruiming SRM-materiaal:	1 IEP
Opruiming huiden:	0 IEP
Negatief krediet voor afvallen:	1 IEP
Heffingen (Board Bia en vleeskeuring):	0,59 IEP
Slachtkosten (lonen, vaste bedrijfsuitgaven, variabele kosten, enz.):	4 IEP
Beheerskosten:	1 IEP
Totale kosten voor aflevering, slachten en behandeling:	8,59 IEP
Ooipremie:	10,00 IEP
Saldo:	- 1,41 IEP

Voor „boner ewes”:

Kosten:

Betaling aan de producent:	nihil
Aflevering, slachten en behandeling:	8,59 IEP
Ontbenen:	3,00 IEP
Verpakking, invriezing, opslag:	0,70 IEP
Opruiming van beenderen:	0,34 IEP

Totaal voor het afleveren, slachten en de behandeling en ontbening:	12,63 IEP
Opbrengst: 4 kg vlees tegen 90 pence/kg:	3,60 IEP
Ooipremie:	3,00 IEP
Saldo:	- 6,03 IEP

- (40) In 1998 waren zeer veel dieren die in het kader van de aanvullende premie voor ooiën werden aangeboden in een zeer slechte conditie. 76 000 dieren werden opgeruimd en leverden geen vlees op. De totale netto-opbrengst van de deelnemende slachthuizen voor deze dieren bedroeg $76\ 000 \times 1,41$ IEP = 107 160 IEP. In totaal zijn 35 000 ooiën ontbeend. Het nettoverlies voor deze dieren was $35\ 000 \times 6,03$ IEP = 211 050 IEP. De maatregel als geheel werd bijgevolg afgesloten met een negatief saldo voor de deelnemende slachthuizen van - 103 890 IEP.

- (41) Volgens de informatie in de brief van 3 september 1999 waren twee derde van de geslachte dieren door de diergeeskundige dienst voor menselijke consumptie afgekeurd, vooral wegens de slechte lichamelijke conditie en de uitgemergeldheid, en deze dieren zijn in het destructiebedrijf vernietigd. De producenten werden door het bedrijf niet betaald voor de afgekeurde dieren.

- (42) In normale marktomstandigheden kan een ooi van goede kwaliteit in goede conditie de producent waarschijnlijk 1,10 IEP per kg opleveren, bij een gemiddeld gewicht van 16 kg. De normale vleesopbrengst die van een dergelijk dier kan worden verwacht bedraagt ongeveer 9,3 kg bruikbaar product en de vleesbedrijven zouden van de kleinhandelaars ten minste 3,25 IEP per kg moeten krijgen om geen verlies te lijden. Er werd verklaard dat een opbrengst van de verkoop van het vlees van deze orde van grootte normaal was voor een bevredigende kwaliteit schapenvlees. Dit levert 30,23 IEP op voor de kosten (12,63 IEP voor het afleveren, slachten, behandelen en ontbenen, plus het bedrag van 17,6 IEP dat aan de producent is uitgekeerd), en 30,23 IEP voor de opbrengst van het verkochte vlees.

- (43) De 150 ton vlees die de „boner ewes” opleverden vertegenwoordigen 0,177 % van de totale afzet van schapenvlees die, volgens officiële cijfers van het Centraal Bureau voor de Statistiek goed is voor 84 000 ton. De Ierse autoriteiten beweren dat dit onbeduidend marktaandeel de marktprijzen of de handelsstromen onmogelijk kon beïnvloeden.

- (44) Als bewijs voor deze bewering, en om aan te tonen dat de slachtmaatregel geen aantoonbaar effect op de schapenvleesmarkt heeft gehad, voegden zij een overzicht van de Ierse schapenvleesprijzen in een vierjarige periode toe. Uit dit overzicht blijkt dat er tijdens of onmiddellijk na de maatregel geen stijging in de marktprijzen is waargenomen. De prijzen bleven op een zeer laag peil tot medio februari, toen de voorjaarslammeren op de markt kwamen. Er was duidelijk geen kunstmatige stijging in de waarde van de resterende schapen als gevolg van de maatregel. Daarom werd beweerd dat de maatregel de marktordening voor schapenvlees, die onder meer een regulering van de prijzen beoogt, niet doorkruist.

(45) Er wordt op gewezen dat, indien de marktinterventie objectief was geweest, de maatregel had moeten worden opengesteld voor alle 48 000 schaphouders in Ierland en dat steun had moeten worden verleend voor 1 miljoen schapen en lammeren die in de periode van oktober tot en met december 1998 in Ierland zijn geslacht. De maatregel is integendeel beperkt tot 4 564 producenten in zes westelijke graafschappen die afhankelijk waren van gemeenschappelijk grasland en waarvoor de problemen als gevolg van het voedertekort bijgevolg het ernstigst waren. De dieren waarvoor de maatregel was vastgesteld waren uitstootoaien van geringe waarde die in slechte conditie waren, een bijproduct van de lammerenproductie, zonder handelswaarde.

Nieuwe begunstigden

(46) In hun brief van 3 september 1999 vestigden de autoriteiten er de aandacht op dat de begunstigden van de steun allen de extensieve veehouderij beoefenen, hetgeen betekent dat het vee en de schapen gedurende het grootste deel van het kalenderjaar buiten grazen. Deze landbouwers oogsten hun eigen wintervoer tijdens de zomerperiode om hun dieren in de winter te kunnen voeren. Dit wordt bevestigd door het feit dat meer dan 90 % van de aanvragers aan wie een zoekgoeipremie voor probleemgebieden (de gebieden waar deze maatregel is toegepast) was uitgekeerd, ook in aanmerking kwamen voor extensiveringssteun.

Aanvullende steun voor de begunstigden van maatregel N 605/99

(47) In hun brief van 3 september onderstreepten de Ierse autoriteiten dat het tekort van 20 tot 50 % dat in de Teagasc-rapporten van september 1998 en januari 1999 was vermeld, betrekking had op de hoeveelheid wintervoer dat was geproduceerd. Dit voer was helaas in het algemeen van slechte kwaliteit met een verteerbare-drogestofgehalte dat 2 tot 5 eenheden onder de normale waarde lag. Ook het drogestofgehalte van de silage was aanzienlijk lager dan normaal. De conservering van gewikkelde silage vertoonde aanzienlijke verschillen wegens het hoge vochtgehalte en de bevuilding met grond. Zij concludeerden dat de voederverliezen qua hoeveelheid in het Teagasc-verslag weliswaar op 20 tot 50 % waren geraamd, maar dat, indien de geringere kwaliteit van de beschikbare voorraden mee in aanmerking werd genomen, de verliezen in het algemeen veel hoger waren.

(48) In antwoord op de twijfels die de Commissie had uitgesproken in overweging 73 van haar beschikking tot inleiding van de procedure, werd verklaard dat zowel zoekgoeiproducenten als kleine melkveehouders inderdaad een aantal andere dieren op hun bedrijf moeten houden die ook bij de extensieve veehouderijmethodes die in de betrokken westelijke graafschappen worden toegepast, grotendeels afhankelijk zijn van het wintervoer dat op het bedrijf zelf wordt gewonnen. Volgens de gegevens van het Teagasc-rapport komt het gemiddeld aantal van twaalf zoekgoeien per bedrijf

overeen met een totaal veebeslag van 29 grootvee-eenheden (GVE).

(49) De volgende berekeningen waren gemaakt:

De kosten van het wintervoer voor 1 GVE bedragen 152,4 EUR (cijfer verstrekt in het kader van maatregel N 605/99). De kosten van het wintervoer voor 29 GVE bedragen 4 419 EUR. Een voedertekort van 20 % betekent dus een financieel tekort van $(4\,419 \times 0,2 =) 883,8$ EUR voor het gemiddeld veebeslag. Gesteld dat de maximumpremie (met inbegrip van de aanvullende premie) 571,4 EUR bedraagt, betekent dit dat 65 % van de verliezen worden vergoed. Bij 50 % voederverliezen bedraagt het financiële verlies 2 209,5 EUR en daalt het vergoedingspercentage tot 26 % van de directe verliezen.

(50) Voorts zijn ook gegevens verstrekt in verband met het verbruik van mengvoeders door de veehouderijsector in het septemberkwartaal van 1998, waarvan werd vermeld dat dit 54 % hoger lag dan in 1997. Ook dit was een aanwijzing van de ernst van de voeder crisis en inzonderheid van de slechte kwaliteit van het gewonnen voeder en de noodzaak om het aan te vullen met krachtiger voedermiddelen.

(51) Uit de telling van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CSO — Central Statistics Office) van december 1998 bleek dat het totaal aantal landbouwdieren met 1,4 % was gestegen en dat het aantal schapen met 0,2 % was gedaald ten opzichte van 1997. Deze cijfers zouden de Commissie ervan moeten overtuigen dat de voeder crisis niet was veroorzaakt door een aangroei van het veebestand.

Speciaal voederschadefonds

(52) De brief van 3 september 1999 bevat uitvoerigere gegevens over de voedertekortsituatie van de aanvragers die in het kader van de regeling in aanmerking zijn genomen.

Tekort (%)	Aantal gevallen	Totaal aantal gevallen (%)
> 50-60	410	22,6
> 60-70	284	15,7
> 70-80	225	12,4
> 80-90	229	12,6
> 90-100	665	36,7
	Totaal: 1 813	Totaal: 100

Gewogen gemiddeld tekort: 77,5 %.

Van de 1 813 aanvragers met een voedertekort van meer dan 50 %, is slechts aan 1 417 werkelijk steun verleend, waaruit zou moeten blijken hoe strikt de eisen om voor deze submaatregel in aanmerking te komen, zijn toegepast.

(53) In de brief van 13 oktober 1999 wordt ingegaan op het vermoeden van de Commissie dat steun is verleend op basis van een geconstateerd tekort aan wintervoeder in plaats van op basis van productietekorten. Om het werkelijke voedertekort te berekenen, is voor de SFHF-regeling aangenomen dat de periode vanaf 5 maart totdat de dieren opnieuw werden geweid (15 april) 42 dagen bedroeg. Daar de totale overwinteringsperiode 150 dagen bedraagt, levert dit een gemiddeld voedertekort op van 21,7 % berekend over de hele overwinteringsperiode ($42 \div 150 \times 77,5 \% = 21,7 \%$). Dit is een algemene onderschatting van het tekort, daar de landbouwers tijdens de hele periode grote inspanningen hebben geleverd om zo weinig mogelijk voer aan de dieren te geven en alle mogelijke middelen, met inbegrip van aanvulling van het rantsoen met krachtvoer, hebben gebruikt om met het beschikbare voeder langer toe te komen. Deze algemene beperking van het verstrekken van voeder bleek duidelijk uit de algemene conditie van de dieren bij inspectie. In het Teagasc-voederrapport van 12 augustus 1998 werd het voedertekort op 20 % tot 50 % geraamd en het percentage van 21,7 % voor het speciaal voeder-schadefonds is verenigbaar met de percentages die in het kader van de algemene voederregeling zijn geconstateerd.

V. EVALUATIE

(54) De maatregelen waarop deze beschikking betrekking heeft, voorzien in een steun voor veehouders, inzonderheid voor producenten van schapen en runderen. De productie van en de handel in schapenvlees zijn geregeld bij Verordening (EG) nr. 2467/98. Artikel 22 van die verordening bepaalt dat de artikelen 87, 88 en 89 van het Verdrag van toepassing zijn op de in de verordening bedoelde producten, behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening. Soortgelijke bepalingen zijn vastgesteld in artikel 24 van Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees⁽⁵⁾. De betrokken maatregelen vallen dus onder de toepassing van de regels die zijn bepaald in de artikelen 87 tot en met 89 van het Verdrag, behoudens andersluidende bepalingen in de verordeningen tot vaststelling van de gemeenschappelijke marktordeningen.

(55) De Ierse autoriteiten hebben, in het kader van steunmaatregel N 605/98⁽⁶⁾, bevestigd dat de voeder verliezen groter waren dan het normale minimumpercentage van 30 % (voor probleemgebieden verlaagd tot 20 %) van de gemiddelde jaarproductie (berekend op basis van de gemiddelde productie in de drie jaren vóór het jaar waarin de verliezen hebben plaatsgevonden.

NN 23/99 — AANVULLENDE STEUNMAATREGEL VOOR OOIEN

Het bestaan van steun (artikel 87, lid 1, van het Verdrag)

(56) De Commissie is van oordeel dat de betrokken maatregel duidelijk een steunmaatregel in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag is. De betrokken steun is rechtstreeks

door de Ierse autoriteiten aan slachthuizen in Ierland betaald. Deze slachthuizen zijn echter niet de primaire economische begunstigden van de steun daar de betalingen zijn toegekend voor een dienstverlening die bestond uit het slachten, verwerken en behandelen van dieren die de Ierse autoriteiten wilden opruimen. De maatregel komt ten goede aan de ooiproducenten die hun dieren normaal niet op de markt hadden kunnen afzetten en die uitgaven hadden moeten doen om ze verder te voeren of om ze op eigen kosten te laten slachten. Dankzij de maatregelen konden schapen die normaal geen voldoende marktwaarde hadden om tegen concurrerende prijzen op de markt te worden verkocht, toch worden afgezet.

(57) De maatregel betreffende de slachting en opruiming van meer dan 100 000 ooiën kan derhalve een bedreiging vormen voor een verstoring van de concurrentie op de relevante markt, daar het de begunstigden een kosteloos voordeel verschaft. Een dergelijke eenzijdige maatregel, ten uitvoer gelegd door een lidstaat in een markt die, volgens de Ierse autoriteiten zelf, een ernstige depressie doormaakte en die, bovendien, zeer sterk in de communautaire markt is geïntegreerd, en die een aanzienlijk intracommunautair handelsverkeer kent, moet geacht worden de mededingingsvoorwaarden tussen de lidstaten te beïnvloeden. In hun opmerkingen aan de Commissie erkennen de Ierse autoriteiten zelf dat de Ierse veehouderijsector, inzonderheid de sectoren schapen en rundvee, sterk afhankelijk is van uitvoer naar andere lidstaten, en dat tot 75 % van de productie wordt uitgevoerd.

(58) Het verbod in artikel 87, lid 1, van het Verdrag wordt gevolgd door uitzonderingen op deze regel in artikel 87, leden 2 en 3.

Artikel 87, lid 2, van het Verdrag

(59) De uitzonderingen in artikel 87, lid 2, onder a) (steun van sociale aard aan individuele consumenten), en artikel 87, lid 2, onder c) (steun ter compensatie van de economische nadelen als gevolg van de verdeling van Duitsland), zijn duidelijk niet van toepassing op het onderhavige geval.

(60) Krachtens artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag is steun om schade te herstellen die is veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen verenigbaar met de gemeenschappelijke markt. In tegenstelling tot hetgeen is gebeurd voor de maatregelen om voeder verliezen te compenseren, hebben de Ierse autoriteiten in hun aanmelding en in de latere opmerkingen niet specifiek verwezen naar artikel 87, lid 2, onder b), als basis voor de ooi-premie. In hun schriftelijke opmerkingen hebben de Ierse autoriteiten namelijk verklaard dat zich in het najaar en in de winter van 1998 een aantal factoren hebben voorgedaan die, samen, een crisis in de situatie van de schapenproducenten hebben veroorzaakt, inzonderheid wegens het tekort aan

⁽⁵⁾ PB L 165 van 16.7.1968, blz. 8.

⁽⁶⁾ Steunmaatregel N 605/98 is goedgekeurd bij brief SG(98)D/11410 van 8 december 1998.

beweidingsmogelijkheden als gevolg van het slechte weer dat heeft geleid tot ondervoeding van de veestapel, welzijns- en milieurisico's als gevolg van de hongerdood van grote aantallen dieren en het feit dat het traditionele afzetkanaal voor uitstootooien was opgedroogd als gevolg van de depressie op de afzetmarkt. Tegelijk waren de kosten voor het slachten en het opruimen van dieren gestegen omdat de karkassen moesten worden behandeld als gespecificeerd risicomateriaal. De slachthuizen waren dan ook niet bereid de kosten van het slachten en het opruimen van niet voor menselijke consumptie geschikte dieren voor hun rekening te nemen. Afgezien van deze factoren, die expliciet door de Ierse autoriteiten waren vermeld, is het de Commissie, uit door de Ierse autoriteiten in verband met andere dossiers betreffende steunmaatregelen verstrekte gegevens, bekend dat er reeds lang een probleem is met overbegrazing door schapen op gemeenschapsweiden in de zes betrokken graafschappen, wat voor de Ierse autoriteiten aanleiding is geweest om aanvullende steunmaatregelen voor te stellen teneinde de veebezetting te verminderen.

- (61) Om al deze redenen is de Commissie van oordeel dat het niet mogelijk is om een voldoende direct oorzakelijk verband te leggen tussen de tegenslag, dat wil zeggen de buitensporige regenval, en de steun om een overmaat aan uitstootooien op te ruimen om in dit geval artikel 87, lid 2, onder b), te kunnen toepassen. Deze moeilijkheid lijkt ook door de Ierse autoriteiten te worden bevestigd, aangezien zij zelf suggereren dat de verenigbaarheid van deze maatregel met het Verdrag zou moeten worden beoordeeld op basis van artikel 87, lid 3, onder c).

Artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag

- (62) Overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag kunnen steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken, mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad, bij wijze van uitzondering als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd.
- (63) In haar beschikking tot inleiding van de procedure betwijfelde de Commissie dat de huidige maatregel geacht kon worden te leiden tot een structurele verbetering van de bedrijven van de begunstigden en aldus de ontwikkeling van de sector als geheel kon bevorderen. Als antwoord hierop hebben de Ierse autoriteiten uitvoerige informatie verstrekt over de achtergrond van de maatregel, waardoor deze twijfel kon worden weggenomen.
- (64) Bij de eerste aanmelding van de maatregel hadden de Ierse autoriteiten vooral vier argumenten aangevoerd om de maatregel te rechtvaardigen: a) de maatregel was noodzakelijk wegens de crisis op de markt, b) de maatregel was gerechtvaardigd om redenen in verband met

het welzijn van de dieren, c) hij was noodzakelijk uit milieuoogpunt en d) hij was noodzakelijk om de extra kosten voortvloeiend uit de noodzaak om gespecificeerd risicomateriaal op te ruimen, te compenseren. Bij de inleiding van de procedure betwijfelde de Commissie dat argumenten in verband met de algemene situatie op de markt of argumenten in verband met de kosten van gespecificeerd risicomateriaal konden worden aangevoerd om de steun te rechtvaardigen. Ze verzocht de Ierse autoriteiten dan ook aanvullende informatie over de welzijns- en milieuaspecten van de steunmaatregel te verstrekken.

- (65) De Ierse autoriteiten verklaarden dat de schapenproducenten in een normaal jaar tussen 20 en 25 % van hun dieren slachten en dat een ooi van goede kwaliteit gemiddeld 30,23 IEP⁽⁷⁾ opbrengt, waarvan 17,60 IEP aan de producent wordt betaald en 12,63 IEP dient om de kosten van het vleesbedrijf voor het slachten, behandelen en uitbenen te dekken. De kosten voor het slachten en opruimen van dieren van slechte kwaliteit die geen vlees voor menselijke consumptie opleveren, worden door het bedrijf als onderdeel van zijn normale exploitatiekosten gedragen.
- (66) In het najaar van 1998 was het aantal dieren dat moest worden geslacht uitzonderlijk hoog (30 %). Bovendien was de kwaliteit van de uitstootooien bijzonder laag. Dat wordt bevestigd door het feit dat van de 111 000 dieren die in het kader van de regeling waren bestemd om te worden geslacht, 76 000 onmiddellijk als ongeschikt voor menselijke consumptie waren afgekeurd. De overige 35 000 leverden gemiddeld 4 kg vlees op waarvoor 0,90 IEP/kg werd betaald, hetgeen uitkomt op 3,60 IEP per dier, terwijl de kosten 12,63 IEP bedroegen. Daarom waren de vleesbedrijven niet bereid de uitstootooien te accepteren. Deze cijfers tonen duidelijk aan dat de premies van 3, respectievelijk 10 IEP per geslacht dier onmogelijk groter konden zijn dan de verliezen van de veehouders, die moeten worden beschouwd als de werkelijke begunstigden van de steunmaatregel.
- (67) In deze situatie zouden de producenten de dieren hebben laten overwinteren op de gemeenschapsweiden. Gezien de slechte kwaliteit van het grasland en de slechte conditie van de dieren zelf zou een groot aantal dieren van honger zijn omgekomen. Daarom verklaarden de Ierse autoriteiten ook dat het groot aantal dieren dat bij aankomst in de slachthuizen als ongeschikt voor menselijke consumptie is afgekeurd, ook moet worden beschouwd als een aanwijzing dat de overlevingskansen van de dieren gering waren. Uit het oogpunt van het welzijn van de dieren was het onaanvaardbaar dat een groot aantal dieren zou moeten verhongeren. De mogelijke aanwezigheid van grote aantallen rottende dierenkadavers verspreid over het platteland in de betrokken zes graafschappen werd ook uit het oogpunt van het milieu onaanvaardbaar geacht. Bovendien zouden de dieren op lange termijn de aftakeling van het resterende grasland nog hebben verergerd.

⁽⁷⁾ Gebaseerd op een rendement van 9,3 kg bruikbaar vlees tegen de groothandelsprijs van 3,25 IEP/kg.

- (68) In het licht van deze verklaringen aanvaardt de Commissie dat het primaire doel van de maatregel was de schade voor het milieu als gevolg van overbeweiding en de aanwezigheid van grote aantallen dode dieren op het land te beperken. De steun bestreek de extra kosten die de veehouders hadden moeten maken (maar waarschijnlijk niet zouden hebben willen maken) om het extra aantal ongewenste dieren op te ruimen. Daarom lijkt het redelijk de maatregel te beschouwen als een steunmaatregel voor het opruimen van afval. Overeenkomstig punt 3.4 van de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu⁽⁸⁾, die van toepassing was toen de steun is toegekend, wordt steun voor de inzameling, terugwinning en behandeling van agrarisch afval per geval bekeken. Daar het aanvaarden van dergelijke steunmaatregelen impliceert dat wordt afgeweken van het beginsel dat de vervuiler betaalt, mogen ze slechts in specifieke en goed gemotiveerde gevallen worden toegestaan.
- (69) In het onderhavige geval lijkt de steun een duidelijk stimulerend effect te hebben en er is een tegenprestatie vanwege de producenten die ermee instemmen 30 % van hun ooien te laten slachten, waarvan sommige anders de winter hadden kunnen overleven. Voor de veehouders is de steun beperkt tot de kosten voor het gratis opruimen van dieren. Er wordt geen enkele vergoeding voor de dieren betaald. Deze factoren hebben de veehouders ertoe aangezet de slechtste dieren met de minste overlevingskansen op te ruimen, hetgeen bijdraagt tot de verwezenlijking van de doelstellingen van de maatregel en tegelijk nadelige gevolgen voor de mededinging tot een minimum beperkt. Bovendien levert de steunmaatregel duurzame voordelen op voor de sector maar ook, doordat milieuproblemen worden voorkomen, voor de gehele gemeenschap. Daar de steun wordt verleend op eenmalige basis om een specifiek milieuprobleem op te lossen dat een gevolg was van een zeer ongebruikelijke combinatie van gebeurtenissen en daar bovendien het welzijn van dieren in het gedrang was (hetgeen dit geval onderscheidt van andere in niet-agrarische sectoren), is de Commissie van oordeel dat het in dit geval gerechtvaardigd is af te wijken van het beginsel dat de vervuiler betaalt.
- (70) De Commissie en de betrokken lidstaat zetten hun inspanningen om tot een blijvende verlaging van de veebezetting op de overbeweide gebieden te komen, voort. De aanvullende maatregel A van de gefinancierde Regeling Bescherming Plattelandsmilieu (REPS) en bepaalde maatregelen in het kader van de voorgestelde, met staatssteun te financieren, regeling Natura 2000, zijn beide gericht op een verlaging van de veebezetting, teneinde beschadiging van het milieu te voorkomen en het plantendek in staat te stellen zich te herstellen van de schade door overbeweiding. De Ierse autoriteiten hebben zich ertoe verbonden landbouwers die weigeren aan een van deze regelingen deel te nemen uit te sluiten van communautaire steun voor compenserende vergoedingen in probleemgebieden in het kader van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en intrekking van bepaalde verordeningen⁽⁹⁾. Artikel 9, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2467/98 bevat de noodzakelijke rechtsgrondslag voor dit soort maatregelen. Door deze aanpak zal worden voorkomen dat de veebezetting opnieuw toeneemt tot het peil van vóór de uitvoering van de oopremie-submaatregel.
- (71) Voordat het bepaalde in artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag kan worden toegepast moet worden geïnfereerd of de steun het handelsverkeer niet heeft beïnvloed op een wijze die strijdig is met het gemeenschappelijk belang, inzonderheid door na te gaan dat de steun niet strijdig is met de bepalingen van de gemeenschappelijke marktordening voor schapen- en geitenvlees.
- (72) Krachtens artikel 9 van Verordening (EG) nr. 2467/98 kunnen de lidstaten passende milieumaatregelen treffen die toegesneden zijn op de specifieke situatie van de grond die gebruikt wordt voor de productie van schapen en geiten welke voor de premie in aanmerking komen. Om de in de overwegingen 67 en 68 vermelde redenen is de Commissie van oordeel dat de maatregel een passende milieumaatregel is waarvoor deze afwijking van de bepalingen van de gemeenschappelijke marktordening kan worden toegepast. Dit standpunt wordt bevestigd door de beperkte geografische werkingssfeer van de maatregel, die slechts geldt voor de zes graafschappen in Ierland waar zich de grootste milieuproblemen hebben voorgedaan.
- (73) In haar beschikking om de procedure in te leiden had de Commissie ook haar bezorgdheid geuit over het feit dat het vlees van „boner ewes” was verkocht voor menselijke consumptie. De Ierse autoriteiten hebben evenwel verklaard dat dit besluit was genomen om de kosten van de maatregel voor de begroting te verminderen. Voorts wezen zij erop dat de totale hoeveelheid vlees dat deze ooien in het kader van de regeling hebben opgeleverd ongeveer 150 ton bedroeg, hetgeen 0,177 % van de Ierse schapenvleesproductie uitmaakt. De Ierse autoriteiten hebben ook de Ierse gemiddelde weekprijzen voor lamsvlees voor de laatste vier jaren verstrekt, die geen effect van de maatregel te zien geven, daar de prijzen in de hele periode van september 1998 tot medio februari 1999 laag zijn gebleven. Gelet op deze feiten is de Commissie van oordeel dat een eventuele invloed op de mechanismen van de gemeenschappelijke marktordening miniem en, gelet op de milieudoelstellingen van de maatregel, aanvaardbaar was.
- (74) Om deze redenen concludeert de Commissie dat de betaling van de steun in het kader van de aanvullende steunmaatregel voor ooien in aanmerking kan komen voor de uitzondering als bedoeld in artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag en derhalve als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan worden beschouwd.

⁽⁸⁾ PB C 72 van 10.3.1994, blz. 3.

⁽⁹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 80.

- (75) Alle gevallen waarin lidstaten voorstellen steun te verlenen om hun overmaat aan dieren te slachten moeten per geval worden onderzocht, waarbij moet worden gelet op de voor de maatregel aangevoerde redenen uit het oogpunt van het milieu en het welzijn van de dieren en op de verenigbaarheid van de maatregel met de betrokken gemeenschappelijke marktordening en met artikel 87 van het Verdrag.

NN 79/99 — STEUNREGELING IN VERBAND MET HET VERLIES AAN WINTERVOER

Het bestaan van steun (artikel 87, lid 1, van het Verdrag)

- (76) De Commissie is van oordeel dat de drie betrokken submaatregelen duidelijk steunmaatregelen in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag zijn. De Ierse autoriteiten hebben aan schapen- en zoogkoeienhouders steun verleend om de door het voederproductietekort veroorzaakte problemen te verlichten. De steun is selectief en verleent een voordeel aan de landbouwers die niet in staat zijn geweest voldoende voeder te oogsten om in hun winterbehoeften te voorzien. De steun is bovendien verleend in sectoren die op communautair niveau zeer sterk zijn geïntegreerd, omdat er gemeenschappelijke marktordeningen voor gelden. Bovendien wordt tot 75 % van de Ierse lamsvleesproductie en 90 % van de Ierse rundvleesproductie uitgevoerd, waarvan een groot deel naar andere lidstaten.

Nieuwe begunstigden

Artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag

- (77) In haar beschikking tot inleiding van de procedure erkende de Commissie weliswaar dat de steun in aanmerking leek te komen voor de in artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag bedoelde uitzondering, maar sprak zij haar bezorgdheid uit over het feit dat de toekenning van steun aan producenten die intensieve productiemethoden toepassen, en die normaal, zelfs in goede jaren, voeder inkopen, zou kunnen leiden tot overcompensatie van deze categorie begunstigden.
- (78) In hun brief van 3 september 1999 verklaarden de Ierse autoriteiten uitdrukkelijk dat de begunstigden van de steun allen extensieve productiemethoden toepasten, en dat de runderen en schapen het grootste deel van het kalenderjaar op hun bedrijven werden geweid. Deze verklaring neemt de bezorgdheid van de Commissie over een mogelijke overcompensatie van de voederverliezen, die mogelijk zou zijn geweest indien zich onder de begunstigden ook intensieve rundvee- en schapenproducenten hadden bevonden, weg. De voedersituatie van deze „nieuwe begunstigden” kan dus worden gelijkgesteld met de situatie van de begunstigden waarvoor een identieke steunmaatregel was goedgekeurd onder nummer N 605/98. Daar de maatregel dus onder de in artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag bedoelde uitzondering valt, is hij verenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Aanvullende steun aan begunstigden van maatregel N 605/98

Artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag

- (79) De bezorgdheid waaraan de Commissie uiting had gegeven in haar beschikking tot inleiding van de procedure had betrekking op het gevaar voor overcompensatie van zoogkoeienhouders met een middelgroot bedrijf. De aanvullende gegevens die door de Ierse autoriteiten zijn verstrekt zijn voldoende overtuigend om het gevaar van overcompensatie uit te sluiten.
- (80) Daar de maximumsteun die kan worden uitbetaald niet meer dan 65 % van de verliezen kan bedragen in het geval van een productietekort van 20 % op een bedrijf waar normaal twaalf zoogkoeien en hun kalveren aanwezig zijn, kan worden aangenomen dat het gevaar voor overcompensatie van melkveehouders die minder kalveren op hun bedrijf aanhouden, zeer gering zal zijn. Uit een verificatie van de door de Ierse autoriteiten verstrekte gegevens blijkt dat de maximumpremie zou volstaan om een verlies van 20 % te dekken indien 18,75 GVE op het bedrijf worden aangehouden. Bij een productieverlies van 50 % zou de maximumpremie precies de voeder verliezen dekken van een bedrijf met 7,5 GVE.
- (81) Het gevaar voor overcompensatie wordt nog kleiner indien men rekening houdt met de argumenten die zijn aangevoerd in verband met de kwaliteit van het voeder. Daaruit blijkt inderdaad dat de verliezen in alle gevallen veel groter waren dan 20 %.
- (82) Wat ten slotte het nog overblijvende risico betreft, is de Commissie, conform haar evaluatie in het kader van steunmaatregel N 605/98, van oordeel dat het overdreven zou zijn te verwachten dat de Ierse autoriteiten de duizenden aanvragen, waarmee telkens slechts kleine bedragen gemoeid zijn, alle geval per geval zouden onderzoeken om een betrekkelijk klein aantal gevallen op te sporen waarin een beperkte mate van overcompensatie zou kunnen hebben plaatsgevonden.
- (83) Om deze redenen komt de aanvullende steun aan begunstigden van maatregel N 605/98, die is betaald aan producenten van zoogkoeien en aan kleine melkveehouders, in aanmerking voor de uitzondering waarin is voorzien bij artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag en is hij verenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Het speciaal voederschadefonds

Artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag

- (84) Volgens de maatregel moet een Teagasc-consulent bevestigen dat de hoeveelheid ruwvoeder die op het bedrijf beschikbaar is minder dan 50 % bedraagt van de hoeveelheid die nodig is om de dieren van het bedrijf voldoende voeder te kunnen verstrekken totdat men ze opnieuw kan laten grazen (15 april). Daaruit blijkt dat steun zou kunnen worden toegekend aan alle veehouders die kunnen aantonen dat hun vee ondervoed is of dreigt ondervoed te geraken wegens een tekort aan voeder, ongeacht de reden voor dit tekort.

- (85) Daar de steunregeling ten uitvoer was gelegd om de gevolgen van verliezen aan wintervoer te verlichten, na een bestandsopname in januari waaruit bleek dat er een algemeen tekort aan voeder was, was het technisch onmogelijk om achteraf vast te stellen hoe groot het tekort aan voederproductie van elk individueel bedrijf was geweest. De methode die was gebruikt om te berekenen hoe groot het voedertekort van de veehouders was geweest, en die in de brief van 13 oktober 1999 is beschreven, lijkt een logische benadering om te trachten dit tekort achteraf alsnog te berekenen.
- (86) In haar beschikking inzake de eerste steunmaatregel voor wintervoeder (N 605/98) heeft de Commissie erkend dat in regelingen waarbij aan een groot aantal begunstigden betrekkelijk kleine steunbedragen moesten worden uitgekeerd, de berekening van de werkelijke verliezen van elke begunstigde zou kunnen leiden tot buitensporige administratieve kosten. Daarom had de Commissie aanvaard dat de vergoeding kon worden berekend op basis van gemiddelde verliezen, op voorwaarde dat het gevaar van een significante overcompensatie kon worden uitgesloten. Gezien de door de Ierse autoriteiten verstrekte toelichtingen en het feit dat de vergoeding beperkt is tot een deel van de werkelijk geleden verliezen, is de Commissie van oordeel dat de onderhavige maatregel geen gevaar inhoudt voor een significante overcompensatie van individuele veehouders.
- (87) In het onderhavige geval is aangetoond dat de gemiddelde productieverliezen van wintervoer op de betrokken bedrijven groter waren dan de drempel van 20 % die de voorwaarde is om te kunnen concluderen dat de weersomstandigheden die het tekort hebben veroorzaakt, als „uitzonderlijk” kunnen worden beschouwd. Het bewijs is gebaseerd zowel op de algemene bestandsopname die in augustus 1998 door Teagasc is uitgevoerd, als op de bevindingen van Teagasc tijdens een bezoek aan elke individuele aanvrager in maart 1999.
- (88) Om deze redenen komt het speciaal voederschadefonds (Special Fodder Hardship Fund) in aanmerking voor de in artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag bedoelde uitzondering.

VI. CONCLUSIE

- (89) De Commissie is van oordeel dat Ierland de aanvullende steunmaatregel voor ooiën en de steunregeling in verband met het verlies aan wintervoer in strijd met artikel 88 van het Verdrag op onwettige wijze ten uitvoer heeft gelegd. Om de hierboven uiteengezette redenen is de Commissie evenwel van oordeel dat:
- de steunregeling in verband met het verlies aan wintervoer binnen de werkingssfeer valt van de uitzondering waarin is voorzien bij artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag en derhalve verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt;
 - de betaling van steun in het kader van de aanvullende steunmaatregel voor ooiën in aanmerking kan komen voor de uitzondering waarin is voorzien in artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag en derhalve kan worden beschouwd als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steunregeling in verband met het verlies aan wintervoer die Ierland in het najaar 1998 ten uitvoer heeft gelegd is verenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Artikel 2

De steunregeling die Ierland in het kader van de aanvullende steunmaatregel voor ooiën ten uitvoer heeft gelegd is verenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot Ierland.

Gedaan te Brussel, 30 mei 2000.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 16 november 2000****tot specificering van projecten van gemeenschappelijk belang die in de sector van de Trans-Europese netwerken voor energie zijn aangegeven in Beschikking nr. 1254/96/EG van het Europees Parlement en de Raad***(kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 2683)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2000/761/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Beschikking nr. 1254/96/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 1996 tot opstelling van richtsnoeren voor trans-Europese netwerken in de energiesector ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking nr. 1741/1999/EG ⁽²⁾, en met name op artikel 6, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het is noodzakelijk de projecten van gemeenschappelijk belang die in Beschikking nr. 1254/96/EG zijn aangegeven, te specificeren door de ligging en eventueel de voornaamste kenmerken ervan aan te duiden.
- (2) In Beschikking 97/548/EG ⁽³⁾ heeft de Commissie de in Beschikking nr. 1254/96/EG aangegeven projecten van gemeenschappelijk belang gespecificeerd.
- (3) Aangezien projecten van gemeenschappelijk belang zich verder hebben ontwikkeld en door middel van wijzigingen van Beschikking nr. 1254/96/EG nieuwe projecten van gemeenschappelijk belang zijn ingevoerd, dient de specificering te worden aangepast. Het is derhalve gepast Beschikking 97/548/EG te vervangen.

- (4) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 9 van Beschikking nr. 1254/96/EG ingestelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De specificaties van de in Beschikking nr. 1254/96/EG aangegeven projecten van gemeenschappelijk belang komen te luiden als weergegeven in de bijlage bij de onderhavige beschikking.

Artikel 2

Beschikking 97/548/EG wordt ingetrokken.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 16 november 2000.

Voor de Commissie

Loyola DE PALACIO

Vice-voorzitter⁽¹⁾ PB L 161 van 29.6.1996, blz. 147.⁽²⁾ PB L 207 van 6.8.1999, blz. 1.⁽³⁾ PB L 225 van 15.8.1997, blz. 25.

BIJLAGE

TRANS-EUROPESE ENERGIENETWERKEN

Specificatie ⁽¹⁾ (in de rechterkolom) van de projecten van gemeenschappelijk belang (in de linkerkolom) als aangegeven in de Beschikkingen nr. 1254/96/EG, nr. 1047/97/EG en nr. 1741/1999/EG

ELEKTRICITEITSNETTEN

a) Aansluiting van geïsoleerde elektriciteitsnetten op de onderling gekoppelde Europese netten

Project	Specificatie
a01 <i>Verenigd Koninkrijk</i> Aansluiting door middel van onderzeese kabel van Noord-Ierland op Schotland	Verbinding Island Magee — Coylton
a02 <i>Ierland — Verenigd Koninkrijk (Wales)</i> Aansluiting door middel van onderzeese kabel van het net van Ierland op het net van het Verenigd Koninkrijk (Wales)	Niet gespecificeerd
a04 <i>Griekenland — Italië</i> Aansluiting door middel van onderzeese kabel van het Griekse net op het Italiaanse net via Noordwest-Griekenland en Zuidoost-Italië	Verbinding Epirus — Apulië
a07 <i>Verenigd Koninkrijk</i> Aansluiting door middel van onderzeese kabel van het eiland Man	Verbinding Noordwest-Engeland met het eiland Man
a08 <i>Verenigd Koninkrijk (Schotland)</i> Aansluiting door middel van onderzeese kabel van de Shetlandeilanden	Verbinding Noordwest-Schotland met de Shetlandeilanden
a09 <i>Griekenland</i> Verbindingen tussen de eilanden en met het vasteland	Aansluiting van de Zuidelijke Cycladen

b) Ontwikkeling van koppelverbindingen tussen de lidstaten

Project	Specificatie
b01 <i>Duitsland — Denemarken</i> Onderzeese kabelverbinding tussen het Duitse net (UCTE) en het oostelijke net van Denemarken (Nordel)	Niet gespecificeerd
b04 <i>Frankrijk — België</i> Voltooiing van de verbinding tussen de netten van beide landen via Noordoost-Frankrijk en Zuid-België	Lijn Moulaine — Aubange
b05 <i>Frankrijk — Duitsland</i> Uitbreiding van de verbindingen tussen beide landen	Lijn Vigy (F) — Marlenheim (F) Lijn Vigy (F) — Uchtelfangen (D)
b06 <i>Frankrijk — Italië</i> Verbinding tussen de netten van beide landen via Zuidoost-Frankrijk en Noordwest-Italië	Lijn Grand île — Piosasco Transformator La Praz (F)
b07 <i>Frankrijk — Spanje</i> Verbinding over land tussen de netten in beide landen via Zuidwest-Frankrijk en Noord-Spanje	Lijn Cazaril — Aragón of alternatief tracé, met inbegrip van de aansluiting op de lijn Sallente — Sentmenat Transformator Pragneres (F) Oostelijke Pyreneeën, koppelverbinding

⁽¹⁾ Alle projecten op onderstaande lijst worden gespecificeerd overminderd de resultaten van de milieueffectrapportage betreffende deze projecten.

Project	Specificatie
b09 <i>België — Luxemburg</i> Verbinding tussen de netten van beide landen	Lijn Aubange — Bertrange
b10 <i>Spanje — Portugal</i> Versterking en voltooiing van de verbindingen tussen beide landen via de regio's Noord-Portugal en Noord-west-Spanje	Verbinding via Noord-Portugal Verbinding via Zuid-Portugal: lijn Balboa-Alqueva-Sines
b10a <i>Spanje — Portugal</i> Nieuwe verbinding tussen beide landen via Zuid-Portugal en Zuidwest-Spanje	
b11 <i>Finland — Zweden</i> Versterking van de koppelverbindingen ten noorden van de Botnische Golf	Nieuwe lijnen naast de bestaande lijnen
b12 <i>Oostenrijk — Italië</i> Versterking van de verbindingen tussen het noorden van Italië en het Oostenrijkse net	Lijn Lienz — Cordignano
b13 <i>Ierland — Verenigd Koninkrijk (Noord-Ierland)</i> Versterking van de verbindingen tussen Ierland en Noord-Ierland	Niet gespecificeerd
b14 <i>Oostenrijk — Duitsland</i> Versterking van de verbindingen tussen beide landen	Lijn St.Peter — Isar
b15 <i>Nederland — Verenigd Koninkrijk</i> Onderzeese kabelverbinding tussen Zuidoost-Engeland en Midden-Nederland	Verbinding tussen de regio Rotterdam en Zuidoost-Engeland
b16 <i>Denemarken — Duitsland</i> Versterking van de bovengrondse verbindingen tussen beide landen	Niet gespecificeerd

c) Ontwikkeling van de binnenlandse verbindingen die nodig zijn voor een optimale benutting van de koppelverbindingen tussen de lidstaten

Project	Specificatie
c02 <i>Denemarken</i> Onderzeese kabelverbindingen tussen het westelijke net (UCTE) en het oostelijke net (Nordel) van het land	Verbinding Fyn — Sjælland
c03 <i>Nederland</i> Uitbreiding van de verbindingen in Noordoost-Nederland	Niet gespecificeerd
c04 <i>Frankrijk</i> Uitbreiding van de verbindingen in Noordoost-Frankrijk	Lijn Sierrentz — Mulbach
c05 <i>Italië</i> Uitbreiding en ontwikkeling van de oost-westverbindingen in Noord-Italië en de noord-zuidverbindingen	— Oost-westverbindingen: — lijn Vado Ligure — Morigallo — lijn Turbigo — Rho — lijn Turbigo — Baggio — lijn Gorlago — San Fiorano — onderstation San Fiorano — lijn Turbigo — Piedilago — pompstation Piedilago — lijn Chivasso — Magenta — lijn Colunga — Calenzano

Project	Specificatie
c05a <i>Italië</i>	
Uitbreiding en ontwikkeling van de oost-westverbindingen in Noordwest-Italië en de noord-zuidverbindingen in Midden-Italië	<ul style="list-style-type: none"> — Noord-zuidverbindingen: — lijn Tavarnuzze — Poggio a Caiano — Calenzano — lijn Pietrafitta — Santa Barbara — lijn Santa Barbara — Tavarnuzze — onderstation Tavarnuzze — lijn Matera — Santa Sofia — lijn Galatina — Taranto Nord — lijn Pian della Speranza/Roma Nord — Montalto/Suvereto — lijn Pietrafitta — Villavalle — lijn Laino — Rizziconi
c06 <i>Spanje</i>	
Uitbreiding en ontwikkeling van binnenlandse verbindingen	<ul style="list-style-type: none"> Noordelijke as Mediterraanse as As Galicia — Centro As Centro — Aragón As Aragón — Levante Verbindingen in Andalusië
c07 <i>Portugal</i>	
Uitbreiding van de verbindingen die noodzakelijk zijn voor de koppelverbindingen met Spanje in het noorden en het midden van het land	<ul style="list-style-type: none"> Lijn Pego — Rio Maior II Lijn Recarei-Pocinho-Aldeadavila
c08 <i>Griekenland</i>	
Uitbreiding en ontwikkeling van binnenlandse verbindingen	Onderstations en koppelverbindingen Thessaloniki, Lamia en Patras
c09 <i>Ierland</i>	
Uitbreiding van verbindingen in het noordwesten van het land	<ul style="list-style-type: none"> Lijn Tynagh-Cashla Lijn Flagford-East Sligo
c10 <i>Spanje</i>	
Uitbreiding en ontwikkeling van verbindingen in Noordoost- en West-Spanje, met name om capaciteit voor elektriciteitsproductie uit windenergie op het net aan te sluiten	<ul style="list-style-type: none"> Verbindingen in het Noordoosten: in Baskenland, Aragón en Navarra Verbindingen in het westen: in Galicië
c11 <i>Zweden</i>	
Uitbreiding en ontwikkeling van binnenlandse verbindingen	<ul style="list-style-type: none"> Verbindingen in Noord-Zweden Verbindingen in Midden-Zweden Verbindingen in Zuid-Zweden
c12 <i>Duitsland</i>	
Ontwikkeling van verbindingen in Noord-Duitsland	<ul style="list-style-type: none"> Lijn Lübeck/Siems — Görries — Güstrow Lijn Lübeck/Siems — Krümmel
c13 <i>Verenigd Koninkrijk (Noord-Ierland)</i>	
Uitbreiding van binnenlandse verbindingen in Noord-Ierland, in verband met koppelverbindingen met Ierland	Verbindingen in het noordwesten

d) **Ontwikkeling van verbindingen met derde landen in Europa en het Middellandse-Zeegebied waarmee tot een verhoogde betrouwbaarheid en veiligheid van de elektriciteitsnetten en tot de elektriciteitsvoorziening in de Gemeenschap wordt bijgedragen**

Project	Specificatie
d02 <i>Duitsland — Polen</i> Uitbreiding van de verbindingen tussen beide landen	Lijn Neuenhagen (D) — Vierraden (D) — Krajnik (PL)
d03 <i>Duitsland — Noorwegen</i> Onderzeese kabelverbinding tussen Noord-Duitsland (UCTE) en Zuid-Noorwegen (Nordel)	Lijn Brunsbüttel — Zuid-Noorwegen
d05 <i>Italië — Zwitserland</i> Uitbreiding van de verbindingen tussen Noord-Italië en Zwitserland	Lijn S. Fiorano — Robbia Lijn Piedilago — Airolo
d08 <i>Griekenland — Balkanlanden</i> Uitbreiding van de verbindingen tussen Griekenland enerzijds en Albanië, Bulgarije en ex-Joegoslavië anderzijds, het herstel van de verbindingen met het noorden van ex-Joegoslavië en het UCTE-net inbegrepen	Lijn Philippi (GR) — Plovdiv o Maritsa 3 (Bulgarije) Lijn Amintaio (GR) — Bitola (FYROM) Lijn Kardja (GR) — Elbasan (Albanië) — Podgorica (Joegoslavië) — Mostar (Bosnië) — Melina (Kroatië), met inbegrip van: — nieuwe lijn Elbasan (Albanië) — Podgorica (Joegoslavië) — onderstation Mostar (Bosnië) en verbindingsleidingen Onderstation Ernestinovo (Kroatië) en verbindingsleidingen
d09 <i>Griekenland — Turkije</i> Verbindingen tussen beide landen via Noordoost-Griekenland	Lijn Philippi — Hamidabad
d10 <i>Verenigd Koninkrijk — Noorwegen</i> Onderzeese kabelverbinding tussen Noordoost/Oost-Engeland en het zuiden van Noorwegen (Nordel)	Verbinding tussen de oostkust van Engeland en de zuid-westkust van Noorwegen
d11 <i>Nederland — Noorwegen</i> Onderzeese kabelverbinding tussen het noordoosten van Nederland (UCTE) en het zuiden van Noorwegen (Nordel)	Verbinding Eemshaven — Fedaa
d13 <i>Spanje — Marokko</i> Onderzeese kabelverbinding tussen het zuiden van Spanje en het Marokkaanse net	Niet gespecificeerd
d14 <i>Baltische ring (Duitsland — Polen — Rusland — Estland — Letland — Litouwen — Zweden — Finland — Denemarken — Wit-Rusland)</i> Uitbreiding en ontwikkeling van de verbindingen tussen de netten van deze landen door middel van bovengrondse en/of onderzeese kabels	Verbindingen Zuid-Finland — Rusland Verbinding Zweden — Finland (via een onderzeese kabel) Verbinding Zweden — Polen (via een onderzeese kabel) Verbinding Duitsland — Polen — Litouwen — Wit-Rusland — Rusland (oost-west-hoogspanningsleiding) Verbinding Polen — Litouwen Verbinding Finland — Estland (via een onderzeese kabel)
d15 <i>Zweden — Noorwegen</i> Uitbreiding van de verbindingen tussen beide landen	Lijnen Noord-Zweden — Noord-Noorwegen Lijnen Midden-Zweden — Midden-Noorwegen Lijn Borgvik (S) — Hoesle (NO) — regio Oslo

Project	Specificatie
d16 <i>EU — Wit-Rusland — Rusland — Oekraïne</i> Ontwikkeling van verbindingen en een interface tussen het (uitgebreide) UCTE-net en de netten van derde landen in Oost-Europa, met inbegrip van de verplaatsing van de HVDC-omzettingsstations die vroeger in bedrijf waren tussen Oostenrijk en Hongarije, Oostenrijk en de Republiek Tsjechië en Duitsland en de Republiek Tsjechië	Verbindingen tussen de UCTE- en Centrel-systemen Verbindingen tussen de UCTE/Centrel-systemen en de Balkanlanden Verbindingen en interface tussen het uitgebreide UCTE-systeem en Wit-Rusland, Rusland en Oekraïne, met inbegrip van de verplaatsing van de bestaande HVDC-omzettingsstations

AARDGASNETTEN

e) **Introductie van aardgas in nieuwe gebieden**

Project	Specificatie
e04 <i>Spanje</i> Aanleg van gasnetten in de regio's Galicië, Extremadura, Andalusië, Zuid-Valencia, Murcia, met inbegrip van een LNG-terminal in Galicië	Gasnet in Galicië Gasnet in Extremadura Gasnet in Andalusië Pijpleiding Valencia — Murcia — Cartagena LNG in Huelva (uitbreiding van de bestaande terminal) LNG in Cartagena (uitbreiding van de bestaande terminal) LNG in Galicië (nieuwe terminal)
e05 <i>Portugal</i> Aanleg van een gasnet in het land, met name langs de Atlantische kust	LNG in Sines (nieuwe terminal)
e05a <i>Portugal</i> Bouw van een LNG-terminal aan de Atlantische kust	
e06 <i>Griekenland</i> Aanleg van een gasnet in het land, met name langs de Egeïsche kust, met inbegrip van een LNG-terminal in Attica en opslagfaciliteiten	Hogedrukverbinding naar Thracië Hogedrukverbinding naar Korinthe Hogedrukverbinding naar Noordwest-Griekenland Compressorstation op de hoofdpijpleiding Opslagfaciliteiten (ondergronds) LNG in Revithoussa (uitbreiding van bestaande terminal) LNG aan de westkust (nieuwe terminal) LNG op het eiland Kreta (nieuwe terminal)

f) **Aansluiting van geïsoleerde gasnetten op de onderling gekoppelde Europese netten, met de noodzakelijke uitbreidingen van de bestaande netten, alsmede de aansluiting van gescheiden aardgasnetten**

Project	Specificatie
f01 <i>Ierland — Verenigd Koninkrijk</i> Capaciteitsuitbreiding gastransport tussen beide landen	Extra koppelleiding tussen Ierland en Schotland Noord-zuidkoppeling, met inbegrip van de pijpleiding Dublin — Belfast
f02 <i>Verenigd Koninkrijk — Continent</i> Onderzeese verbinding tussen de gasnetten in het Verenigd Koninkrijk en het continent via België	Niet gespecificeerd

Project	Specificatie
<p>f03 <i>Luxemburg — Duitsland</i></p> <p>Aanleg van een verbinding voor de gasvoorziening van Luxemburg vanuit de Duitse netten</p>	<p>Pijpleiding Leudelange (L) — Remich (L) — Mittelbrunn (D)</p>
<p>f05 <i>Frankrijk — Spanje</i></p> <p>Uitbreiding van de transportcapaciteit tussen beide landen</p>	<p>Koppelleiding via de westelijke grens Compressorstation op de pijpleiding Lumbier — Calahorra Pijpleiding Perpignan — Barcelona</p>
<p>f06 <i>Portugal — Spanje</i></p> <p>Aanleg van gaspijpleidingen voor de gasvoorziening van Portugal via Zuid-Spanje, alsmede voor de gasvoorziening van Galicië en Asturië via Portugal</p>	<p>Niet gespecificeerd</p>
<p>f07 <i>Frankrijk</i></p> <p>Verbinding tussen de netten van Zuidwest- en Zuid-Frankrijk</p>	<p>Niet gespecificeerd</p>
<p>f08 <i>Oostenrijk — Duitsland</i></p> <p>Uitbreiding van de transportcapaciteit tussen Oostenrijk en Beieren</p>	<p>Pijpleiding Purchkirchen (A) — Burghausen (D) — Schnaitsee (D) Pijpleiding Andorf — Simbach</p>
<p>f09 <i>Oostenrijk — Hongarije</i></p> <p>Verbinding tussen de netten van beide landen</p>	<p>Pijpleiding Wiener Neustadt — Sopron</p>
<p>f10 <i>Oostenrijk — Slowakije</i></p> <p>Verbinding van Oostenrijk met de ondergrondse opslagcapaciteit in Slowakije</p>	<p>Pijpleiding Baumgarten — March (opslag in Lab)</p>
<p>f11 <i>Oostenrijk</i></p> <p>Verbinding tussen de gaspijpleidingen die Oostenrijk met respectievelijk Duitsland en Italië verbinden</p>	<p>Pijpleiding Krift — Pyhrn Pijpleiding Bad Leonfelden — Linz</p>
<p>f12 <i>Griekenland — Albanië</i></p> <p>Verbinding tussen de netten van beide landen</p>	<p>Pijpleiding Noordwest-Griekenland — Elbasan</p>
<p>f13 <i>Italië — Griekenland — andere Balkanlanden</i></p> <p>Aanleg van een pijpleiding voor de gasvoorziening van Griekenland en andere Balkanlanden via Zuid-Italië</p>	<p>Niet gespecificeerd</p>
<p>f14 <i>Oostenrijk — Republiek Tsjechoë</i></p> <p>Aanleg van verbindingleidingen tussen de netten van beide landen</p>	<p>Niet gespecificeerd</p>
<p>f16 <i>Oostenrijk</i></p> <p>Koppeling van geïsoleerde gastransportnetten</p>	<p>Niet gespecificeerd</p>
<p>f17 <i>Oostenrijk — Slovenië — Kroatië</i></p> <p>Uitbreiding van de gastransportcapaciteit tussen de drie landen</p>	<p>Gastransportcorridor naar Zuidoost-Europa</p>

g) Uitbreiding van de aanlandings- (LNG) en opslagcapaciteit die nodig is om aan de vraag te voldoen en diversifiëring van de aardgasbevoorradingsbronnen en aardgasaanvoerroutes

Project	Specificatie
g01 <i>Ierland</i> Ontwikkeling van aardgasopslagfaciliteiten voor de voorziening van het Ierse net	Ondergrondse opslag bij Kinsale Head
g03 <i>Frankrijk</i> Uitbreiding van de capaciteit van de bestaande LNG-terminal in West-Frankrijk	LNG bij Montoir (uitbreiding van de bestaande terminal)
g04 <i>Italië</i> Bouw van een nieuwe LNG-terminal met het oog op diversifiëring van de voorziening, met name ten behoeve van elektriciteitsopwekking	Niet gespecificeerd
g06 <i>Duitsland</i> Ontwikkeling van ondergrondse gasopslagfaciliteiten	Opslag in Beieren Opslag in Buchhorst
g07 <i>Frankrijk</i> Ontwikkeling van ondergrondse gasopslagfaciliteiten	Opslag in Lussagnet (uitbreiding van bestaande locatie) Opslag in Pecorade (conversie van een uitgeput olieveld)
g08 <i>Spanje</i> Ontwikkeling van ondergrondse opslagcapaciteit langs de noord-zuidas van Spanje	Opslag langs de noord-zuidas (nieuwe locaties) in: — Cantabrië — Aragón — Castilla y León — Castilla — La Mancha — Andalusië
g08a <i>Spanje</i> Ontwikkeling van ondergrondse opslagcapaciteit langs de mediterrane as	Opslag langs de mediterrane as (nieuwe locaties) in: — Catalonië — C.A. Valenciana — Murcia
g09 <i>Portugal</i> Bouw van een ondergrondse opslagfaciliteit	Opslag in Carriço (nieuwe locatie)
g11 <i>België</i> Uitbreiding van de bestaande ondergrondse opslagcapaciteit in het noorden van België	Opslag in Loenhout (uitbreiding van bestaande locatie)
g12 <i>Denemarken</i> Uitbreiding van de ondergrondse opslagcapaciteit door capaciteitsvergroting van bestaande locaties of de aanleg van een nieuwe locatie dicht bij de grens met Duitsland	Opslag in Stenlille (uitbreiding bestaande locatie) Opslag in Toender (nieuwe locatie)
g13 <i>Oostenrijk</i> Uitbreiding en ontwikkeling van ondergrondse opslagcapaciteit	Opslag in Purchkirchen (uitbreiding bestaande locatie), met inbegrip van de verbindingsleiding naar het Megal-systeem bij Wildenranna Opslag in Baumgarten (nieuwe locatie) Opslag in Haidach (nieuwe locatie), met inbegrip van de verbindingsleiding naar het bestaande Europese gasnet

Project	Specificatie
g14 <i>Italië</i> Bouw van een offshore LNG-terminal	LNG-terminal in het noordelijke deel van de Adriatische Zee
g15 <i>Verenigd Koninkrijk</i> Ontwikkeling van ondergrondse opslagcapaciteit	Niet gespecificeerd

h) Uitbreiding van de transportcapaciteit (aanvoerleidingen) die nodig is om aan de vraag te voldoen alsmede diversifiëring van de aardgasbevoorradingsbronnen en aardgasaanvoerroutes

Project	Specificatie
h01 <i>Noorwegen — Frankrijk</i> Aanleg van een vierde gaspijpleiding vanaf de Noorse gasvelden (Noordzee) tot aan het vasteland	Niet gespecificeerd
h03 <i>Noorwegen — Denemarken — Zweden — Finland — Rusland — Baltische Staten</i> Opzet en ontwikkeling van verbindingen tussen de netten van deze landen met het oog op de totstandkoming van een geïntegreerd aardgasnet	Baltisch aardgasnetkoppelingsproject: Duitsland, Denemarken, Zweden Midden-Scandinavische gaspijpleiding Pijpleiding Nybro — Dragor, met inbegrip van de verbindingen naar de opslaglocatie in Stenlille Noord-Europese gaspijpleiding
h04 <i>Algerije — Spanje — Portugal — Frankrijk</i> Aanleg van nieuwe pijpleidingen voor aardgas om eerst Spanje en Portugal, en later ook Frankrijk vanuit Algerije via Marokko te bevoorraden	— Pijpleiding Algerije — Marokko — Spanje (tot aan Córdoba): vergroting van de transportcapaciteit — Uitbreiding naar het noordoosten: — pijpleiding Córdoba — Ciudad Real — pijpleiding Ciudad Real — Madrid — pijpleiding Ciudad Real — Middellandse-Zeekust — vertakkingen in Castilië — La Mancha — Uitbreiding naar het noordwesten: westelijke pijpleiding
h05 <i>Algerije — Tunesië — Italië</i> Vergroting van de transportcapaciteit van de transmediterrane gaspijpleiding van de Algerijnse gasvelden tot aan Italië	Niet gespecificeerd
h06 <i>Rusland — Oekraïne — EU</i> Vergroting van de transportcapaciteit naar de Europese Unie vanuit Rusland via de bestaande hoofdverbinding door Oekraïne, Slowakije en de Republiek Tsjechië	Vergroting van de transportcapaciteit: — gedeelte in Rusland, Oekraïne en Slowakije — gedeelte in de Republiek Tsjechië, Duitsland en Frankrijk — gedeelte in Oostenrijk en Italië
h07 <i>Rusland — Wit-Rusland — Polen — EU</i> Aanleg van een tweede aanvoerleiding vanuit Rusland naar de Europese Unie via Wit-Rusland en Polen	Vergroting van de transportcapaciteit: — gedeelte in Rusland en Wit-Rusland — gedeelte in Polen — gedeelte in Duitsland: — pijpleiding Yagal-Noord (tussen Frankfurt/Oder en de Stegal-pijpleiding) — Yagal Zuid-pijpleiding (tussen de Stegal-pijpleiding, de Sudal kruisend en leidend naar de driehoek D, F, CH — Sudal-pijpleiding (tussen Jockgrim en de Yagal-Zuid)

Project	Specificatie
h10 <i>Landen rond de Kaspische Zee — EU</i> Aanleg van nieuwe pijpleidingen voor gastransport van de gasvelden in de landen rond de Kaspische Zee naar de Europese Unie	Niet gespecificeerd
h11 <i>Rusland — Oekraïne — Moldavië — Roemenië — Bulgarije — Griekenland — andere Balkanlanden</i> Verbetering van de gastransportnetten ten behoeve van de gasaanvoer vanuit Rusland naar het nieuwe gasnet in Griekenland en andere Balkanlanden	Verdubbeling van het transportnet in Bulgarije: pijpleiding St. Zagora-Ihtiman
h12 <i>België — Duitsland</i> Gaspijpleiding die het Belgische en het Duitse net met elkaar verbindt	Niet gespecificeerd
h13 <i>Duitsland — Republiek Tsjechië — Oostenrijk — Italië</i> Aanleg van een systeem van verbindingspijpleidingen tussen de Duitse, Tsjechische, Oostenrijkse en Italiaanse aardgasnetten	Niet gespecificeerd
h14 <i>Rusland — Oekraïne — Slowakije — Hongarije — Slovenië — Italië</i> Aanleg van een nieuwe gaspijpleiding van Rusland naar Italië	Gedeelte in Rusland, Oekraïne en Slowakije Gedeelte in Hongarije en Slovenië Gedeelte in Italië
h15 <i>Nederland — Duitsland — Zwitserland — Italië</i> Vergroting van de gastransportcapaciteit van de TENP-pijpleiding die vanuit Nederland via Duitsland naar Italië loopt	Niet gespecificeerd
h16 <i>België — Frankrijk — Zwitserland — Italië</i> Vergroting van de gastransportcapaciteit vanuit Noordwest-Europa via Frankrijk naar Italië	Pijpleiding Taisnieres (F) — Oltingue (CH)
h17 <i>Denemarken — Polen</i> Aanleg van een gaspijpleiding door Denemarken naar Polen	Onderzeese pijpleiding Denemarken — Polen

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE
van 15 november 2000
betreffende een verplichte etiketteringsregeling voor rundvlees in Zweden

(kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 3297)

(Slechts de tekst in de Zweedse taal is authentiek)

(2000/762/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1760/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten ⁽¹⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van artikel 13, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1760/2000 kunnen lidstaten waarvan de identificatie- en registratieregeling voor runderen voldoende nauwkeurige gegevens bevat tot en met 31 december 2001 voorschrijven dat voor vlees van dieren die op hun grondgebied zijn geboren, gemest en geslacht, de etikettering extra gegevens moet bevatten.
- (2) Bij Beschikking 1999/693/EG van de Commissie ⁽²⁾ is erkend dat de Zweedse databank voor runderen volledig operationeel is.
- (3) Zweden heeft de Commissie op grond van artikel 13, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1760/2000 om goedkeuring

van een verplichte etiketteringsregeling voor rundvlees verzocht,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Het door Zweden ingediende verzoek om goedkeuring van een verplichte etiketteringsregeling voor vlees van runderen die op zijn grondgebied zijn geboren, gehouden en geslacht, waarvan in de bijlage een korte samenvatting wordt gegeven, wordt goedgekeurd overeenkomstig artikel 13, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1760/2000.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk Zweden.

Gedaan te Brussel, 15 november 2000.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 204 van 11.8.2000, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 273 van 23.10.1999, blz. 14.

*BIJLAGE***1. Vermelding van de Zweedse oorsprong op het etiket van rundvlees en rundvleesproducten**

Op het etiket van vlees en vleesproducten van runderen die in Zweden zijn geboren, gehouden en geslacht, moet de Zweedse oorsprong worden vermeld.

2. Rundvlees dat te koop wordt aangeboden in een afzetstadium vóór de detailhandel

Rundvlees dat te koop wordt aangeboden in stadia van de afzet vóór de detailhandel moet, als de verpakking niet is voorzien van een etiket, vergezeld gaan van de informatie die als basis moet dienen voor de etikettering.

3. Aan de eindverbruiker verkocht onverpakt rundvlees

Voor onverpakt rundvlees dat aan de eindverbruiker wordt verkocht, mag de informatie over de Zweedse oorsprong worden vermeld op een bord of een andere voorziening bij het vlees.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE
van 15 november 2000
tot inwilliging van het verzoek van de Italiaanse Republiek inzake de termijn voor de vervroegde
betaling van de steun aan verwerkers van industrietomaten

(kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 3299)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(2000/763/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 504/97 van de Commissie van 19 maart 1997 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad wat de productiesteunregeling voor verwerkte producten op basis van groenten en fruit betreft ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1607/1999 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 13, lid 2, van Verordening (EG) nr. 504/97 is bepaald dat de bevoegde instantie de vervroegde betaling van de steun uitvoert binnen 30 dagen te rekenen vanaf de datum waarop de aanvraag is ingediend, en dat deze termijn, indien hij in verband met de controle-eisen niet kan worden nageleefd, op een naar behoren gemotiveerd verzoek van een lidstaat kan worden verlengd tot 45 dagen indien de Commissie daarmee instemt.
- (2) Italië heeft, op basis van de diverse aan de Commissie meegedeelde gegevens betreffende de controle-eisen op zijn grondgebied verzocht om toepassing van deze bepaling in het verkoopseizoen 2000/2001. Na onderzoek

van deze gegevens is het noodzakelijk gebleken het Italiaanse verzoek in te willigen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. De in artikel 13, lid 2, vierde alinea, van Verordening (EG) nr. 504/97 bedoelde bepaling mag worden toegepast voor de Italiaanse Republiek.

2. Deze machtiging geldt voor het verkoopseizoen 2000/2001, voorzover de situatie met betrekking tot de controle ongewijzigd blijft.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 15 november 2000.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 78 van 20.3.1997, blz. 14.

⁽²⁾ PB L 190 van 23.7.1999, blz. 11.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 29 november 2000

betreffende het testen van runderen op boviene spongiforme encefalopathie en tot wijziging van Beschikking 98/272/EG inzake epizoötiëbewaking ten aanzien van overdraagbare spongiforme encefalopathieën

(kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 3684)

(Voor de EER relevante tekst)

(2000/764/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG ⁽²⁾, en met name op artikel 9, lid 4,Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG, en met name op artikel 10, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 8 juli 1999 heeft de Commissie een evaluatierapport inzake de tests voor de opsporing van overdraagbare spongiforme encefalopathieën (TSE) bij runderen gepubliceerd, en van drie tests is gebleken dat zij uiterst specifiek zijn bij de opsporing van TSE bij dieren die klinisch ziek zijn.
- (2) Beschikking 98/272/EG van de Commissie van 23 april 1998 inzake epizoötiëbewaking ten aanzien van overdraagbare spongiforme encefalopathieën ⁽⁴⁾, gewijzigd bij Beschikking 2000/374/EG ⁽⁵⁾, stelt de voorschriften vast voor de uitvoering van de tests op bepaalde risicogroepen van dieren. Doel is boviene spongiforme encefalopathie (BSE) in de Gemeenschap beter op te sporen.
- (3) In het licht van de recente BSE-ontwikkelingen in de Gemeenschap heeft de Raad de Commissie om een beschikking verzocht die de tests in de eerste fase uitbreidt tot alle risicorunderen die ouder dan 30 maanden zijn. In de tweede fase moeten de tests worden uitgebreid tot runderen zonder klinische symptomen die ouder dan 30 maanden zijn en voor menselijke consumptie worden geslacht. Het aantal dieren dat in de

tweede fase moet worden getest, kan op basis van statistisch betrouwbare testresultaten van risicodieren worden gewijzigd.

- (4) De tests kunnen met BSE besmette dieren niet in een vroeg stadium van de incubatieperiode opsporen. Daarom mogen negatieve testresultaten andere risicoverminderende maatregelen, zoals het verwijderen van gespecificeerd risicomateriaal, niet vervangen.
- (5) Richtlijn 82/894/EEG van de Raad van 21 december 1982 inzake de melding van dierziekten in de Gemeenschap ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2000/556/EG van de Commissie ⁽⁷⁾, stelt de voorschriften vast voor de melding van BSE in de Gemeenschap.
- (6) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. De lidstaten zorgen ervoor dat alle runderen die ouder zijn dan 30 maanden:
 - waarbij een „speciale noodslachting” als omschreven in artikel 2, onder n), van Richtlijn 64/433/EEG van de Raad ⁽⁸⁾ is toegepast, of
 - die overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VI, punt 28, onder c), van Richtlijn 64/433/EEG zijn geslacht
 vanaf 1 januari 2001 met een van de in bijlage IV, deel A, van Beschikking 98/272/EG genoemde goedgekeurde sneltests worden onderzocht.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat runderen die ouder zijn dan 30 maanden en op de boerderij of tijdens het transport zijn gestorven, maar niet voor menselijke consumptie zijn geslacht, vanaf 1 januari 2001 overeenkomstig bijlage I, deel A, van Beschikking 98/272/EG worden onderzocht.

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 13.⁽²⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49.⁽³⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.⁽⁴⁾ PB L 122 van 24.4.1998, blz. 59.⁽⁵⁾ PB L 135 van 8.6.2000, blz. 27.⁽⁶⁾ PB L 378 van 31.12.1982, blz. 58.⁽⁷⁾ PB L 235 van 19.9.2000, blz. 27.⁽⁸⁾ PB 121 van 29.7.1964, blz. 2012/64.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat alle runderen die ouder zijn dan 30 maanden en op normale wijze voor menselijke consumptie worden geslacht, ten laatste vanaf 1 juli 2001 met een van de in bijlage IV, deel A, van Beschikking 98/272/EG genoemde goedgekeurde sneltests worden onderzocht.

4. Uiterlijk 1 mei 2001 dienen de lidstaten bij de Commissie een verslag in over het aantal overeenkomstig de leden 1 en 2 onderzochte dieren en de onderzoeksresultaten. In het licht van de door de lidstaten verstrekte informatie dient de Commissie uiterlijk 1 juni 2001 bij het Permanent Veterinair Comité een voorstel in om het aantal overeenkomstig lid 3 te onderzoeken dieren eventueel te wijzigen.

Artikel 2

Er wordt officieel toezicht op alle lichaamsdelen (met inbegrip van de huid) van overeenkomstig artikel 1 onderzochte dieren gehouden, totdat de tests een negatief resultaat opleveren of totdat de lichaamsdelen door verbranding zijn vernietigd of — in uitzonderlijke omstandigheden — in strikte naleving van de voorwaarden van artikel 3, lid 2, van Richtlijn 90/667/EEG van de Raad ⁽¹⁾ zijn verbrand of begraven.

Artikel 3

De bemonstering en de laboratoriumtests worden uitgevoerd volgens de in bijlage IV — en met name onder de punten 1, 2.2 en 3 — van Beschikking 98/272/EG vastgestelde methoden en protocollen. Positieve BSE-gevallen worden overeenkomstig Richtlijn 82/894/EEG gemeld.

De in bijlage V van Beschikking 98/272/EG vermelde nationale referentielaboratoria van de lidstaten zorgen voor de coördinatie van de diagnostische methoden en protocollen tussen de laboratoria die zijn erkend om het in artikel 1 genoemde onderzoek uit te voeren, en zij verifiëren geregeld het gebruik van die diagnostische methoden en protocollen.

Artikel 4

Beschikking 98/272/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. Bijlage I, deel A, wordt vervangen door de tekst van bijlage I van deze beschikking.
2. Bijlage II wordt vervangen door bijlage II van deze beschikking.

Artikel 5

Deze beschikking is van toepassing vanaf 1 januari 2001.

De bepalingen van artikel 1 worden om de zes maanden in het licht van de ontwikkeling van de BSE-epidemie herzien.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 29 november 2000.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 363 van 27.12.1990, blz. 51.

BIJLAGE I

A. MINIMUMEISEN VOOR EEN PROGRAMMA TER BEWAKING VAN BSE BIJ RUNDEREN

1. Selectie van subpopulaties

Dode runderen die ouder zijn dan 30 maanden en niet voor menselijke consumptie zijn geslacht (exclusief dieren als bedoeld in Verordening (EG) nr. 716/96 van de Commissie).

2. Steekproefgrootte

Het aantal jaarlijks in elke lidstaat geteste monsters van de in punt 1 genoemde subpopulatie mag niet kleiner zijn dan de in de tabel vermelde steekproefgrootten. De selectie van monsters gebeurt willekeurig. De bemonstering moet continu zijn en representatief zijn voor elke regio.

Totale populatie ouder dan 30 maanden (*)	Steekproefgrootte (**)	Totale populatie ouder dan 30 maanden (*)	Steekproefgrootte (**)
100 000	950	4 500 000	6 000
200 000	1 550	5 000 000	6 500
300 000	1 890	5 500 000	7 000
400 000	2 110	6 000 000	7 500
500 000	2 250	6 500 000	8 000
600 000	2 360	7 000 000	8 500
700 000	2 440	7 500 000	9 000
800 000	2 500	8 000 000	9 500
900 000	2 550	8 500 000	10 000
1 000 000	2 590	9 000 000	10 500
1 500 000	3 000	9 500 000	11 000
2 000 000	3 500	10 000 000	11 500
2 500 000	4 000	10 500 000	12 000
3 000 000	4 500	11 000 000	12 500
3 500 000	5 000	11 500 000	13 000
4 000 000	5 500	12 000 000	13 500

(*) Als de omvang van de totale populatie ouder dan 30 maanden niet bekend is, wordt de populatie ouder dan 24 maanden gebruikt.

(**) De steekproefgrootte is zodanig berekend dat in de in punt 1 bedoelde subpopulatie een prevalentie van 0,1% met een betrouwbaarheid van 95% wordt opgespoord, waarbij ervan uitgegaan wordt dat deze subpopulatie 1% van de totale populatie runderen ouder dan 30 maanden uitmaakt. Als de omvang van de totale populatie runderen ouder dan 30 maanden 1 500 000 of meer is, is de steekproefgrootte bij wijze van proportionele aanpassing met 500 monsters per 500 000 dieren vergroot in verband met de grotere waarschijnlijkheid van variatie in het BSE-risico in de populatie.

*BIJLAGE II***A. DOOR DE LIDSTATEN IN HET VERSLAG TE VERSTREKKEN INFORMATIE**

1. Het aantal verdachte gevallen per diersoort waarvoor vervoersbeperkingen gelden overeenkomstig artikel 3, lid 1.
2. Het aantal verdachte gevallen per diersoort waarvoor laboratoriumonderzoek nodig is overeenkomstig artikel 3, lid 2, en de uitslag van dat onderzoek.
3. De geschatte omvang van de in bijlage I, deel A, punt 1, genoemde subpopulatie.
4. Het aantal binnen elke subpopulatie geteste runderen zoals bedoeld in bijlage I, deel A, punt 1, bijlage I, deel C, en artikel 1 van de Beschikking 2000/764/EG, de methode voor de selectie van steekproeven en de uitslag van de tests.
5. Het aantal binnen elke subpopulatie geteste schapen en geiten zoals bedoeld in bijlage I, deel B, punt 1, en bijlage I, deel C, en de uitslag van de tests.
6. Het aantal, de leeftijdsverdeling en de geografische spreiding van positieve BSE- en scrapiegevallen. Voor BSE-gevallen die na de invoering van een voederverbod geboren zijn, moeten het geboortjaar en waar mogelijk de geboortemaand worden opgegeven.
7. Bevestigde positieve BSE-gevallen bij andere dieren dan runderen, schapen en geiten.

B. DOOR DE COMMISSIE IN DE SAMENVATTING TE VERSTREKKEN INFORMATIE

De samenvatting wordt als tabel opgesteld en omvat voor elke lidstaat ten minste de in deel A bedoelde informatie.
